Nr. 17 Czwartek 22 Stycznia 1880. Rok 70.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 złr., półrocznie 8 złr., kwartalnie 4 złr, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianowało kancelistami przy sądach kolegialnych: kancelistę c. k. sądu powiatowego w Bełzie, Jana Gryfa Turskiego, dla c. k. sądu obwodowego w Samborze, wachmistrza rachunkowego 7 pułku ułanów Arcyksięcia Karola Ludwika, Józefa Dawida, dla ck. sądu obwodowego w Stanisławowie, nakoniec wachmistrza żandarmeryi Daniela Karpiaka, dla sądu krajowego we Lwowie.

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy nadał kanceliście c. k. sądu powiatowego w Skolem, Ferdynandowi Ortyńskiemu, i rachunkowemu wachmistrzowi 13 pułku ułanów hr. Trani Wiktorowi Przybylskiemu, posady kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych przy c. k. sądach powiatowych, a to pierwszemu w Sanoku, drugiemu zaś w Niemirowie i zamianował kancelistami przy c. k. sądach powiatowych rachunkowego sierżanta 30 pułku piechoty br. Ringelsheim, Józefa Giszbę dla Zborowa, tudzież systemizowanych dyetaryuszów tabularnych we Lwowie: Edwarda Czajkowskiego dla Sołotwiny, Juliana Jaworskiego dla Bełza, nakoniec Juliusza Sobka dla Boryni.

Naczelny dyrektor poczt zamianował asystenta pocztowego, Stanisława Turżyńskiego, oficyałem pocztowym we Lwowie, a praktykanta pocztowego z uzdolnieniem telegraficznem, Tadeusza Hrehorowicza, asystentem pocztowym w Brzeżanach.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 *stycznia*.

Skoro każda niedorzeczna demonstracya, którą wyprawi *Italia irredenta*, zapisywaną bywa wszędzie na niekorzyść Włoch, słuszność każe podnieść także każdy ważniejszy objaw, którym rozumna opinia publiczna daje znak życia. Niedawno odbyło się w Neapolu zgromadzenie stowarzyszenia politycznego, które do grona swoich członków zalicza kilka pierwszorzędnych znakomitości politycznych z piękną przeszłością, i jak się zdaje równie świetną przyszłością. Jeden z tych członków, były minister spraw zagranicznych, hr. Visconti-Venosta, główną rolę odegrał na tem zgromadzeniu wygłaszając mowę, które ze wszechmiar na to zasługuje, aby nawet poza granicami Włoch sprawiła korzystną sensacyę. Hr. Visconti-Venosta, jak się zdaje, mówił nawet w ten sposób i w tym celu, aby był słyszany przez zagranicę, bo za przedmiot krytyki obrał sobie politykę zagraniczną dotychczasowych gabinetów lewicy włoskiej.

Główną treść mowy tej stanowiło odosobnione stanowisko Włoch w gronie mocarstw europejskich. Włochy od chwili zjednoczenia aż dotąd nie potrafiły sobie zjednać ani jednego sprzymierzeńca, a natomiast wszelkiemi sposobami, jakby umyślnie pracowały nad tem, aby zrazić sobie inne mocarstwa. Hr. Visconti-Venosta mógł śmiało utrzymywać, że Włochy nietylko nie zjednały sobie nowego sprzymierzeńca, lecz nawet straciły tego, któremu najwięcej zawdzięczają, t. j. Niemcy. Dawna bowiem przyjaźń niemiecko-włoska należy już tylko do tradycyi, a im więcej domonstruje *Italia irredenta*, im dłużej rząd toleruje jej wybryki, tem więcej zacierają się te tradycye. Dzisiejszy stosunek między Niemcami a Austryą ma według ostatnich wyjaśnień br. Haymerlego w delegacyach tak silną podstawę, że kto odtąd wyzywać będzie Austryę lub zagrażać zechce jej interesom, liczyć się musi koniecznie z polityką berlińską. Nie uznaje tego tylko fanatyzmem zaślepiona *Italia irredenta*, ale zato zupełnie uznają wszyscy poważniejsi mężowie stanu. Niedawno Jacini wykazywał Włochom, że powinni przyłączyć się do przymierza austryacko-niemieckiego, dziś pośrednio zaleca to samo hr. Visconti-Venosta. Że ten ostatni mąż stanu nie mógł mieć na myśli innego sojuszu, to wynika z nacisku, z jakim podniósł niezbędną dla Włoch potrzebę utrzymania pokoju. Tylko w harmonii z Niemcami i Austryą Włochy mogą być pewne pokoju i spokojnie oddawać się pracy nad zreformowaniem stosunków wewnętrznych. W towarzystwie Francyi lub Rossyi, Włochy ściągnęłyby na siebie podejrzenie, że jak dotąd tak nadal czychają tylko na nowe zawikłania, aby bez zwycięztw wzbogacić się cudzym kosztem. Kto popadnie w takie posądzenie, ten może uważać przymierze niemiecko-austryackie za zwrócone przeciw sobie.

Mowa hr. Visconti-Venosta zdaje się wskazywać, że opozycya zamierza z polityki zagranicznej, mianowicie z ostatniego skandalu politycznego, który wyprawił bohater *irredenty*, Imbriani, ukuć broń przeciw gabinetowi lewicy. Taktyka ta wróży sukces nie zawodny, jeżeli opozycya nie zważając na względy fałszywej popularności u tłumów, podniesie politykę zagraniczną w Izbie tak dosadnie, żeby gabinet zniewolony został do kategorycznego oświadczenia, że albo stanowczo potępia demonstracye *irredenty* i nadal tolerować ich nie myśli, choćby użyć wypadało środków drażliwych, albo przyznał, że na prawdę paktuje cichaczem z demonstrantami, co mu właśnie zarzucił Imbriani tak stanowczo. Takie oświadczenie rzuci więcej światła na sytuacyę niżeli wszystkie uspakajające noty dyplomatyczne Cairoli'ego, które w końcu stracić muszą kredyt, jeżeli nie zostaną poparte widoczną zmianą w tendencyi wewnętrznej polityki.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 20 stycznia.

(*R*) Na trzydziestem pierwszem posiedzeniu Koła polskiego z dnia 18 t. m. zajmowano się różnemi petycyami i pismami nadesłanemi z kraju. Petycye Wydziałów powiatowych w Rudkach, Brzesku, Bochni, Mościskach, Jarosławiu, Złoczowie, Mielcu, Przemyślanach, Brzeżanach, Zaleszczykach, Nadwórnie, Ropczycach, Łańcucie, w poparciu petycyi Rady miejskiej lwowskiej o uregulowanie w drodze ustawodawczej stosunków i spraw ludności starozakonnego wyznania, przekazano oddzielnej komissyi do uprzedniego roztrząśnienia i zdania sprawy. Wskutek petycyi towarzystwa rolniczego krakowskiego do Rady państwa, wniesionej na ręce p. Grocholskiego, o uwolnienie przemysłu domowego od podatku zarobkowego, wyznaczono oddzielną komissyę z pp. Chrzanowskiego, Rappaporta i Spławińskiego, aby obmyśliła sposób przeprowadzenia tej ważnej dla kraju sprawy i przedłożyła swe wnioski Kołu. Petycyę o budowę drogi żelaznej z Zagórza do Grybowa przekazano członkom komissyi kolejowej. Petycyę kilkunastu gmin do Koła, wniesioną na ręce p. Jasińskiego, aby rząd z funduszów państwa budował drogę bitą Żmigrodzko-Grabską, przekazano polskim członkom komissyi budżetowej, aby przy roztrząsaniu odpowiedniego działu budżetu starali się wyjednać fundusz na budowę tej drogi.

Po załatwieniu pod względem formalnym drobniejszych spraw porządku dziennego następnego posiedzenia Izby, naradzano się nad sposobem postępowania przy obradach w Izbie nad projektem nowelli do ustawy o podatku gruntowym. Ponieważ rząd wniósł teraz drugą nowellę do tej ustawy, mianowicie projekt naznaczający termin załatwienia wszystkich reklamacyj, które to druga nowella byłaby przesądzoną przyjęciem wniosku większości co do pierwszej nowelli, uchwalono żądać, aby albo sama komisya

---

LAMPA CZARODZIEJSKA

(Dokończenie.)

II.

Nie trzeba być specyalistą, ażeby zrozumieć po krótkiej wizycie w pracowni Edisona, że jego wynalazek powiódł się pod każdym względem, że nowa lampa wydaje piękne, wygodne, niezbyt silne, zdrowe dla oczu i nierozgrzewające zbyt powietrza światło. Jedno tylko pytanie może zachodzić — czy takie oświetlenie będzie tańszem od gazu i nafty? Wynalazca twierdzi, iż nawet w Ameryce, gdzie skutkiem obfitości węgla i nafty oświetlenie miast i domów bardzo tanio wypada, zaprowadzenie jego lamp zmniejszy koszt o połowę. Przypisuje on tę korzyść wynalezionej przez siebie maszynie do tworzenia elektryczności. Ta maszyna ma zmieniać ruch w elektryczność z jak najmniejszą stratą siły. Elektryczność tworzy się w niej przez obracanie zbliżonych do siebie, potężnych magnesów. Maszyna, znajdująca się w pracowni wynalazcy, posiada 80 sił koni, a podług niego jest zdolną oświetlić 800 lamp. Oświetlenie jednej lampki, posiadającej blask zwykłego płomienia gazowego, wymaga tyle siły, ile wystarcza na poruszenie jednej maszyny do szycia; dlatego też wynalazł Edison pokojowy motor elektryczny, który w dzień może pędzić maszynę do szycia, małą tokarnię lub coś podobnego, wieczór zaś oświetlać pomieszkanie. Cały ten motor mieści się łatwo pod krzesełkiem.

Nie kusimy się o umiejętny opis wszystkich szczegółów jego wynalazku, co nie dałoby się uskutecznić bez rysunków i nomenklatury technicznej. Inne, fachowe pióra wyręczą nas w tej pracy, a może już nas wyprzedziły. Korespondentowi dziennikarskiemu wypada raczej powtórzyć zdania, krążące o tak nowym i ważnym wynalazku, wyciągnąć z nich wnioski o jego przyszłości. Wspomnieliśmy już, że opinia stolicy amerykańskiej przyjęła wynalazek Edisona z zapałem, ale nie na ślepo, że z 100.000 ludzi wszelkiego stanu, które dotąd Menlo Park odwiedziły, każdy powrócił z wiarą, iż Edison wynalazł światło przyszłości, że giełda w końcu, ten najczulszy barometr powodzenia, daje dowód swego zaufania w nowe światło, płacąc bajeczne ceny za akcye Edisonowego towarzystwa i wywołując zupełny *krach* w akcyach gazowych. Trudnoby obliczyć, ilu ludzi zubożyła, ilu zaś zbogaciła ta podkówka węgla!

Dodajmy też, że cenę gazu dostarczanego mieszkańcom tej stolicy zniżono w ostatnim tygodniu o 40%. Są to wymowne fakta.

Zdaje się, że rok pracy, poświęconej przez genialnego Amerykanina wynalezieniu praktycznej lampy elektrycznej, został uwieńczony najzupełniejszem powodzeniem, że jemu zapewnił wieczną sławę, ludzkości nowe dobrodziejstwo. Historya rozmaitych prób, robionych w owym roku, jest ciekawą sama w sobie — był to rok mozołów i zawodów. Kilkakrotnie zdawało się już wynalazcy, iż dopiął pożądanego celu; kilkakrotnie rozbiły się jego nadzieje o twardą próbę dłuższego eksperymentu. Najpierw używał on platyny, zamiast podkówek z węgla, rozpalał podkowy z platynowego drutu, i wydawały one piękne, białe światło. Niestety, drut ten pękał wkrótce od gorąca i nawet ulatniał się, a ulotnione cząstki osiadały wewnątrz szklannej bańki, kopciły ją i zaciemniały. Edison spróbował wtedy mieszać iridium z platyną, i przerabiał platynę w taki sposób, ażeby wytrzymywała najwyższą temperaturę bez pękania. Praca ta udała się nieźle i lampa platynowa została najpierw patentowaną. Wkrótce jednak, skutkiem czystego trafu, przekonał się nasz wynalazca, że nitka zwykłej sadzy zmięszanej z oliwą, jest w stanie zastąpić platynę. Eksperymentując dalej na tej drodze, próbował węgla pozostałego po spaleniu zwykłej nici bawełnianej, potem papieru, w końcu grubego, z czystej bawełny zrobionego kartonu — i ostatni okazał się najodpowiedniejszym ze wszystkich materyałów a lampa stała się tem, czem jest.

Cudowna lampa! Wszystko, co z nią w związku stoi, wygląda tak misternie i dziwnie! Sam jej wynalazca jest chodzącą zagadką. Opisawszy go raz, nie śmiemy przedłużać dzisiejszego listu uwagami nad jego osobą, ale kilka słów wyrywa nam się mimowolnie z pod pióra. Edison staje się w ostatnich czasach coraz jawniejszym i zjadliwszym krytykiem t. z. książkowych uczonych, czysto teoretycznych chemików i fizyków. Zarzuca im niedokładność badań, nieoględność w wyrażaniu zdań nieopartych na ścisłych, empirycznych próbach. Twierdzi, że zmarnował pół roku nad platynową lampą, bo przyjął na ślepo ogólne zdanie, że platyna wytrzymuje bardzo wysoką temperaturę bez zmiany, podczas gdy później przekonał go mikroskop, że pęka, topi się częściowo i ulatnia w płomieniu zwykłej świecy. Podobnież miały go zawieść inne, z akademickich eksperymentów wysnute wnioski. Teraz nie przywiązuje wiary do żadnego zdania uczonych kolegów, dopóki go nie potwierdzi własnem badaniem.

Staje się też coraz demokratyczniejszym rzemieślnikiem nauki. Człowiek tak bogaty, że jeden tylko z poprzednich wynalazków (wysyłanie czterech depesz odrazu jednym drutem telegraficznym) zapewnia mu dożywocie 400 dollarów tygodniowo, ubiera się na kształt swej czeladzi, żyje z nią za pan brat, kiedy głodny pomaga jej zjeść podwieczorek z chleba, śledzia i piwa, a pracując całemi dobami, legnie nieraz na twardej ławie i przespi się obok terminatora. Wygląda na ślusarskiego czeladnika. Służbę traktując jak rodzinę, obchodzi się z uczniami, których ma kilku, jak z synami. Niech tylko chciwy nauki młodzieniec zabłądzi do Menlo Parku i okaże zdolność do mechaniki lub chemii, Edison bierze go w termin, karmi, ubiera, zagrzewa do pracy, uczy teoryi — rzeczy małej, bo kilka miesięcy n. p. wystarcza do nauczenia wszystkiego, co wiemy o elektryczności — potem przechodzi do praktyki, której długie lata wypada poświęcić, ażeby zostać mistrzem. Praktyka zawsze u niego od teoryi ważniejszą. Jego pracownia jest też oryginalną szkołą i póki ona trwa, nie braknie w Ameryce wynalazców. Miłość pracy i wiedzy, prostota obyczajów i koleżeństwo łączą członków tej szkoły w wielką rodzinę mrówek, niezmordowanie, dniem i nocą zajętą rozwiązywaniem ważnych zagadek mechaniki. Jest to jedyny w swym rodzaju zakład, nawskroś demokratyczny; jego naczelnik dzierży najsilniejsze ze wszystkich berło — podziwu i miłości ze strony pomocników. Jak też ta czeladź pracuje dla takiego majstra! Skwar, zaduch, pot, praca najcięższa jest dla nich przyjemnością, bo on je kocha. Nie dziw, że z pod takich rąk wy

podatkowa cofnęła swój wniosek, albo też Izba zwróciła go jeszcze ponownie do tej komisyi.

Wreszcie Koło, na wniosek p. Krzeczunowicza, postanowiło wnieść w Izbie poselskiej interpelacyę do rządu, w której posłowie polscy, wykazawszy, że rozporządzenie wydane przez ministra skarbu 4 lipca 1879 r. jest sprzeczne z ustawą obowiązującą, zapytują się: czem rząd może uprawiedliwić wydanie tych sprzecznych z ustawą rozporządzeń i czy gotów jest przedłożyć Izbie rozporządzenia wydane w 1878 i 1879 roku, a tyczące się przyspieszenia szacowania gruntów i robót reambulacyjnych w Galicyi. Dosłowną osnowę tej interpelacyi znajdą czytelnicy w sprawozdaniu z posiedzenia Izby w dniu 19 b. m. w którym wniesioną została.

Na następnem posiedzeniu Koła w dniu 19 b. m, przyszła pod obrady sprawa głodowa. Koło roztrząsało rządowy projekt ustawy wyznaczającej sumy z skarbu państwa dla ulżenia nędzy w różnych krajach monarchi a między innemi w Galicyi. Rozprawy te Koła miały służyć za instrukcyę polskim członkom komisyi budżetowej, która nad tym projektem obradować ma dzisiaj. Wszyscy zabierający głos członkowie Koła wykazali w różny sposób, że sumy w tym projekcie wyznaczone z skarbu państwa dla ulżenia nędzy w Galicyi, mianowicie bezzwrotna 35.000 złr. na budowę dwóch dróg państwowych w okolicach niedostatkiem dotkniętych, a 200.000 złr. wprawdzie po części także bezzwrotna, a po części zwrotna na zasiłki gminom i na budowy publiczne, są bardzo niedostateczne i nie odpowiednie rozmiarowi nędzy; że sumy te są stosunkowo do rozległości Galicyi znacznie mniejsze od sum wyznaczonych w tym projekcie ustawy dla ulżenia nędzy w Istryi (bezzwrotnie 51.000 złr. na budowę dróg, a 20.000 złr. na zapomogi, zwrotnie zaś 190.000 złr.) i w Morawii (bezzwrotnie 30.000 złr. na zapomogi, zwrotnie 270.000 złr.). Przedstawiali dalej zabierający głos, iż przyrzeczenie przez Wydział krajowy galicyjski wyjednania od Sejmu pożyczki 500.000 złr. na zakup zboża na zasiew, nietylko niepowinno było wpłynąć na zmniejszenie sumy dawanej z skarbu państwa dla ulżenia nędzy w Galicyi, ale przeciwnie powinno było spowodować powiększenie tej sumy a to odpowiednio zasadzie dotąd przyjętej, że tam skarb państwowy przychodzi w pomoc, gdzie także reprezentacya kraju wyznaczyła znaczne pieniądze dla ulżenia nędzy, a te pomimo tego nie są jeszcze dostateczne. Z tych powodów Koło uchwaliło, aby polscy członkowie komisyi budżetowej przy obradach tej komisyi nad projektem wspomnianej ustawy wnieśli, iżby prócz owych 35 000 złr. na budowę dwóch dróg państwowych w okolicach głodem dotkniętych, wyznaczyć z skarbu państwa w miejsce 200.000 zł. sumę 500.000 zł. w części zwrotną w części niezwrotną na zasiłki powiatom i gminom już to na zapomogi, już to na budowy użytku publicznego.

---

chodzą tak poważne owoce. Możeby wyszło na dobre niejednemu europejskiemu profesorowi, przypatrzyć się warsztatowi rubasznego Edisona i naśladować jego metodę w swojej akademii.

Z dziwnem a głębokiem wrażeniem żegnaliśmy wynalazcę, rozpartego w twardem krześle, z miękkim, filcowym, dziurawym kapeluszem na głowie, z niedbale zawiązaną jedwabną chuściną na szyji, zastępującą kołnierzyk i krawat, z cygarem w ustach i nogami na ławie. Prawił o mechanice, a profesorowie słuchali go z otwartemi ustami, bo oznajmiał wyniki eksperymentów, o jakich im się nie śniło. Na dworze mrugały jego latarnie — podobne z daleka do słońc białych. okazujące z blizka delikatne podkówki jarzącego węgla, ujęte w platynowe szczypczyki. Długi rząd takich świateł opasywał siedzibę najszczęśliwszego wynalazcy w wieku tak dla wynalazców przychylnym — Merlina naszej epoki. Pole okryte ponową śniegu, szkielety dalekich, perłami szronu obwieszonych drzew i pobielone dworki Menlo Parku iskrzyły się nakształt brylantów i srebra w nowej iluminacyi. Jasno było i cicho, dzwony Nowego Roku nie uderzyły jeszcze, ale za godzinę skonczy się rok, którego ostatnim darem było światło elektryczne.

Nawet wasz prozaiczny korespondent musiał odczuć wpływ tej uroczej chwili ostatniej godziny konającego roku, oczekiwanej w głuchej kolonii amerykańskiej, oświetlonej wyklętemi z piorunów promykami — i poczuł dumę z swego człowieczeństwa i szepnął do siebie, że nie żal wędrówek, nie żal zawodów, trudów i samotności obczyzny, nie żal pół życia, jeżeli te wszystkie ofiary zdołały kupić parę godzin w pracowni Edisona!

New York, 1 stycznia.

Sygurd Wiśniowski.

Delegacye dla spraw wspólnych.

W połączonej komisyi delegacyi węgierskiej toczyły się dnia 19 b. m. rozprawy nad kredytem okupacyjnym na rok 1880. Telegram podał nam w sposób dość wyczerpujący przebieg rozprawy, oraz interpelacye o stosunkach w krajach okupacyjnych. Ministrowie br. Haymerle, br. Hofmann i hr. Bylandt dali szczegółowe wyjaśnienia o całej organizacyi Bośnii i Hercegowiny. Przemówienia ministrów podajemy dziś w obszerniejszem streszczeniu:

Minister br. Haymerle oświadczył, że administracya w krajach okupacyjnych nosi dziś już wyłącznie cechę cywilną. Na czele obu prowincyi stoi szef rządu krajowego, który zarazem jest komendantem wojskowym, jak to ma miejsce w niektórych prowincyach monarchii, chociaż nie idzie za tem, ażeby obydwa te charaktery były ze sobą ściśle związane. Bośniacki rząd krajowy jest podzielony na trzy departamenta: polityczny, jurydyczny i skarbowy. W niektórych tych departamentach urzędują jeszcze oficerowie ale płac swoich nie pobierają z budżetu wojskowego. Administracya jest w ogóle zastosowaną do szematu tureckiego. Pod względem administracyjnym podzielono cały obszar zajęty na 6 okręgów, 47 powiatów i 23 ekspozytur (*mudirlik*). Cały system administracyjny jest urządzony jak najoszczędniej, nie da się jednak zaprzeczyć, że administracya nie odpowiada nawet najskromniejszym wymaganiom, bo rząd chce bezwarunkowo przeprowadzić zasadę, że koszta administracyi powinny być pokryte własnemi dochodami kraju. Gdzie to było możliwem, zatrzymano urzędników tureckich. Jeżeli mimo to zostało ich mało w kraju, to powodem tego jest fakt, że większa część urzędników nie składała się z krajowców i że po okupacyi nawet to nieliczne grono wystąpiło po części dobrowolnie ze służby, a po części zostało odesłane do Stambułu. W ogóle bardzo mało urzędników tureckich mówi językiem krajowym Zawsze jednak jest kilku muzułmańskich naczelników powiatowych; pozostała także w urzędzie znaczna część *kadich*. W organach powiatowych połączono wszystkie trzy gałęzie administracyi W pomniejszych sprawach sądowych są te władze powiatowe pierwszą instancyą a drugą władze obwodowe. W ważniejszych sprawach sądowych są pierwszą instancyą sądy obwodowe a drugą apelacya w Serajewie. Zaprowadzono więc w ogóle dwie instancye. W administracyi podatkowej trudno było podołać zadaniu żywiołami krajowemi. Do jakiego stopnia byliśmy oszczędni, dowodzi ta okoliczność, że na 20 mil. kwadratowych przypada jeden poborca podatkowy bez urzędników pomocniczych. Minister motywuje następnie organizacyę bośniackiej komisyi; chodziło najpierw o stworzenie centralnego organu kontroli. Ponieważ kontrola wobec wzrostu agend nie mogła pod żadnym warunkiem być prowadzoną komisyjnie, musiano najwyższą instancyę przenieść do wspólnego ministerstwa. W zastępstwie i w imieniu tego ministerstwa wykonuje te czynności państwowy minister skarbu, który we wszystkich zasadniczych kwestyach porozumiewa się z swoimi kolegami i ministrami obu części monarchii. Faktyczny jego zakres działania nie ma właściwie cechy administracyjnej i możnaby powiedzieć że administracyę prowadzi się w w kraju a rząd wykonuje wspólne ministerstwo. Przekonanie, że nastąpi równowaga między dochodami a rozchodami czerpie rząd z dat, które mogły być zebrane na gruzach tureckiej administracyi, dalej, nie mówiąc tu oczywiście o ostatnich czterech latach największej anarchii, z rezultatów poborów podatkowych od roku 1870 do roku 1875, wreszcie z rezultatów naszej gospodarki w r. 1879, które nie są jeszcze w komplecie. Ponieważ w tym roku, mimo wyjątkowych wydatków na powracających emigrantów i pewnej niedokładności aparatu podatkowego, pokryliśmy potrzeby. przeto możemy spodziewać się, że także w roku 1880 przy ulepszonym nieco aparacie skarbowym i przy większej znajomości kraju, da się osiągnąć podoby rezultat. Minister odpowiada następnie na pytanie Hegedüsa o kwaterunku i utrzymywaniu dróg. Te wydatki będą pokryte z dochodów krajowych. Przy tej sposobności zwraca uwagę na kwestyę baraków. Kwestya ta, tak z politycznego, jako też wojskowego stanowiska, wymaga jak najspieszniejszego rozwiązania i dlatego musiano w budżet krajowy wstawić znaczniejsze kwoty. W ogóle pod rozmaitemi tytułami, które dawniej obciążały budżet wojskowy, jak n. p. koszary, drogi, zaliczki na urządzenie poczt i telegrafów, objął kraj na swój rachunek sumę 1.090.000 zł. Jest to rezultat, jakiegośmy się nie spodziewali w tak krótkim czasie. O nadwyżkach nie może być mowa ani w tym, ani w przyszłym roku, a gdyby się okazała, musiałby jej rząd użyć na zmniejszenie ciężarów, jakie ponosi monarchia dla tego kraju. Nie wszystko, co wydano tam z tytułów wojskowych, użyto wyłącznie tylko dla kraju. Nie należy zapominać, że osiągnięto tem nietylko samą pacyfikacyę, ale że chodzi nam także o interesa całej kwestyi wschodniej. Nie zajęliśmy tego kraju jedynie dla powiększenia terytoryum, lecz dla tego, ażeby tym sposobem zapobiedz skutecznie innym większym niebezpieczeństwom. (*Huczne oklaski*).

Minister br. Hofmann mówił pomiędzy innemi o rodzajach podatków. Najważniejszym podatkiem jest dziesięcina i danina, jaką włościanin składa begowi, t. j. *tretina*. Pobór *tretiny*, w którym wielka dowolność panowała w dawnych czasach, był ciągle przedmiotem zażaleń ludności. Minister przypomina w tej mierze odezwę z 31 grudnia 1876, w której są zawarte te zażalenia. Rząd musiał przedewszystkiem dążyć do usunięcia nadużyć. Starał się więc o to, ażeby prestacye były ustanowione w formie pisemnych układów i to tym sposobem, ażeby układy mogły ewentualnie być zaskarżone, miały walor wobec sądu. W tej mierze toczą się jeszcze dalej czynności i wkrótce nie będziemy mieli w tym kierunku żadnych zażaleń. Co się tyczy dziesięciny, to skargi podnoszone w kraju przeciw temu podatkowi były w ogóle skierowane przeciw trzem punktom Najpierw przeciw systemowi dzierżawy, gdyż ten podatek dostawał się zawsze w ręce takich ludzi, których nie obchodziło dobro kraju; powtóre przeciw terminowi poboru tego podatku, było bowiem zwyczajem, że plony zostały oszacowane w terminie niewłaściwym i że rolnik nie mógł z pola zebrać plonów przed ich oszacowaniem, przezco ponosił nieraz olbrzymie straty; po trzecie było także wielką niedogodnością, że dzierżawca wraz z swoimi organami zwlekał w nieskończoność oszacowanie, albowiem przez cały czas swego pobytu otrzymywał sam i jego towarzystwo mieszkanie i wikt bezpłatnie. Tym nadużyciom starał się rząd zapobiedz tym sposobem że odtąd oszacowanie przez organa rządowe na pniu odbywać się będzie. Komisya szacunkowa składać się będzie z reprezentanta rządowego, z zastępcy opodatkowanego i z zastępcy pobierającego podatek. Przeciw uchwałom tej komisyi można rekurować do władzy. Rząd zastanawiał się także nad regulacyą dziesięciny. Było to powszechnem życzeniem całej ludności, i chociaż rząd w tej sprawie mógł postępować tylko z największą oględnością, mimo to dało się przeprowadzić reluicyę bez najmniejszych przeszkód. Tylko tam, gdzie kontrybuent życzył sobie wyraźnie uiszczać dziesięcinę *in natura*, pozostawiono ten sposób płacenia podatków. Dalej mówił minister o bogactwach górniczych i leśnych krajów okupowanych. W ciągu zeszłego lata przy współudziale obu rządów odbyło się naukowe zbadanie całego kraju przez rzeczoznawców. Rezultaty tych badań są już znane i zostały nawet publicznie ogłoszone. Według ich wyniku nie ulega najmniejszej kwestyi, że kraj posiada obfite skarby leśne i górnicze. Minister wyraża ubolewanie, że te skarby nie mogą na razie być zużytkowane, gdyż rząd nie ma potrzebnych środków do eksploatacyi. Co się tyczy górnictwa podnosi minister, że pod Vares są obfite pokłady żelaza a pod Kreszewem kopalnie żywego srebra, w wielu zaś okolicach kraju są bardzo obfite pokłady brunatnego węgla kamiennego. Lasy reprezentują wartość około 30 milionów, a obszar przez nich zajęty wynosi 104 mil kwadratowych. Przy podaniu tych cyfr dodaje minister, że takie śmiałe ocenienie miałoby realne znaczenie dopiero wówczas, gdyby obce kapitały umożliwiły zaprowadzić w tych lasach racyonalną gospodarkę. Przy ściślejszych badaniach okazało się, iż prawie wszystkie lasy są własnością państwa.

SPRAWY MONARCHII

W ostatnią niedzielę Najjaśniejsza Pani dając nowy dowód swojego współczucia dla nieszczęśliwych, zwiedziła w towarzystwie ochmistrzyni dworu powszechny szpital wiedeński, gdzie nikt nie był o tem uprzedzony. Dyrektor zakładu dr. Hofmann zjawił się natychmiast i oprowadzał Najjaśn. Panią, która z nadzwyczajną troskliwością i wzruszającą słodyczą zbliżała się do chorych z wyrazami współczucia i pociechy. Zanim Najjaśn. Pani spytała którego z chorych o stan zdrowia, informowała się przedtem u dyrektora, czy stan chorego pozwala mu rozmawiać. Z chirurgicznego oddziału dla kobiet udała się Najjaśn Pani do oddziału dla mężczyzn, ztamtąd do kliniki chorych na uszy i do kliniki dr. Billrotha. Po zwiedzeniu kuchni i refektarza służby szpitalnej, Najjaśn. Pani zwiedziła inne oddziały i kliniki. Wszędzie zwracała Najjaśn. Pani uwagę na wszystkie szczegóły, wypytywała dyrektora o nowe urządzenia, przyrządy opałowe i wentylacyjne, porównywała je z tem, co widziała w innych szpitalach, informowała się o naukowych rezultatach badań i zwracając się do każdego chorego, dowiadywała się o jego stosunkach prywatnych. Najjaśn. Pani nie pominęła nawet krewnych, czuwających przy łożu niejednego chorego. Dla każdego miała słowo współczucia i pociechy, które wszystkich rozrzewniało. Najwięcej zajęła się Najjaśn. Pani losem jednego z chorych, który leży już kilka miesięcy w szpitalu i teraz właśnie stracił jedno dziecię, oraz losem biednej dziewczynki, która w wigilię przybycia Najj. Pani przebyła w klinice prof. dr. Brauna ciężką operacyę. Widząc przy łóżku jednej kobiety aż siedm osób, Najj. Pani zapytała dyrektora, czy to nie wpływa szkodliwie na stan chorej. Dyrektor Hofmann zwrócił się w tę stronę i odpowiedział Najj. Pani, że przy chorej, która jest już rekonwalescentką, obecne są jej dzieci i siostry. Dopiero po otrzymaniu zapewnienia, że stan chorej nic na tem nie cierpi, Najj. Pani zbliżyła się do chorej, rozmawiała z nią o stosunkach prywatnych i pożegnała życzeniem rychłego wyzdrowienia. Jedną z dziewcząt, na której dokonano właśnie transplantacyi skóry z czoła na nos, wypytywała się Najj. Pani z wielkiem współczuciem o przebieg operacyi. Dwie godziny trwał pobyt Najj. Pani w szpitalu; przed odejściem wyraziła dyrektorowi uznanie za wzorowy porządek i czystość. Ze łzą w oku opuszczała Najj. Pani ten ponury przybytek chorych, ze łzą w oku żegnali Ją wszyscy obecni. rozrzewnieni troskliwością. opieką i współczuciem Najdostojniejszej Monarchini dla wszystkich biednych i cierpiących. Przed dwoma tygodniami zwiedzała Najj. Pani Klasztor Urszulanek a przedtem zakład dla córek podoficerów, zakład dla sierót i t. d. — jednem słowem każdej niedzieli podczas Swojego pobytu w Wiedniu, zwiedzała Najj. Pani zakłady dobroczynne. Wszędzie witano w Niej Najłaskawszą i Najszczodrobliwszą opiekunkę wszystkiego, co służyć ma celom humanitarnym.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Odparcie insynuacyi).

Pod napisem: *Une calomnie* ogłasza pan Ernest Daudet następujący artykuł w paryskim *Figaro*: „*Agence Havas* ogłosiła i rozesłała w piątek dziennikom paryskim i prowincyonalnym artykuł *Norddeutsche Allgemeine Zeitung*, na który zwróciła szczególną uwagę i który tak z powodu treści swej jak i organu, w którym został ogłoszony, posiada wyjątkowe znaczenie. Artykuł ten został widocznie w tym celu napisany, aby w drodze insynuacyi i w formie hypotetycznej stworzyć nową legendę o 16 maja. Według tego opowiadania rząd tej epoki prosił gabinet berliński, aby interweniował w wewnętrznych sprawach naszego kraju, i żądał jego pomocy w dokonaniu zamachu stanu. Aby zrozumieć całą doniosłość tego oskarżenia, trzeba znać organizacyę i stanowisko *Norddeutsche Allgemeine Zeitung*, organu księcia Bismarcka, którego polityczna redakcya składa się z trzech żywiołów: Najprzód z artykułów. które zupełnie już gotowe nadchodzą z urzędu kanclerskiego a bywają redagowane przez osobistości, zajmujące wysokie stanowiska polityczne i pod bezpośrednią osobistą kontrolą kanclerza; powtóre z listów i komunikatów przysyłanych z Paryża przez korespondenta, którego moglibyśmy nazwać po nazwisku a który jest autoryzowanym tłómaczem zapatrywań ambasady niemieckiej we Francyi; wreszcie z artykułów, redagowanych w biurach dziennika, ale wywody redagowane tutaj, czy rzetelne czy nie, mogą być ogłaszane tylko wtedy, jeśli jest pewność, że urząd kanclerski nic przeciw nim mieć nie będzie. Do jakiejkolwiekby kategoryi ów artykuł zaliczyć należało — mamy powody sądzić, że nie pochodzi od księcia Hohenlohe— w każdym razie musiał on na siebie zwrócić uwagę. Wszystkie dzienniki, które go ogłosiły a pomiędzy innemi *Temps*, który był dość uczciwym, aby go uznać za nieprawdopodobny, żądają wyjaśnień od księcia Broglie i księcia Decazes, od pierwszego jako prezydenta rady w peryodzie 16 maja, od drugiego jako od ministra spraw zewnętrznych w tym samym czasie. Nie byliśmy wtajemniczeni w sekrety rządu 16 maja. Ale znamy od dość dawnego czasu czcigodne osobistości, które co dopiero wymieniliśmy, aby mieć pewność, że nie zasłużyły na podobne oskarżenie i mieliśmy właśnie odpowiedzieć na to oskarżenie gdy przyszła nam do głowy myśl, aby zasięgnąć ich rady co do sposobu tej odpowiedzi. Otoż za ich formalnem upoważnieniem oświadczamy, że insynuacya *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* jest „głupiem i śmiesznem oszczerstwem“ (*sotte et grotesque calomnie*). Do tego autoryzowanego zaprzeczenia dodamy tylko kilka wyrazów. *Agence Havas*, rozesławszy w drodze telegraficznej dziennikom prowincyonalnym artykuł, o którym mowa, rozesłała zaraz potem, jeśli można dać wiarę dziennikowi *Nouvelliste de Rouen*, drugi telegram, aby podnieść ważność komunikatu, który co dopiero

rozesłała. *Agence Havas* jest biurem telegraficznem, które bynajmniej nie zwykło brać inicyatywy w rozsyłaniu wiadomości a tem mniej w podnoszeniu ich doniosłości. Ciekawą więc byłoby rzeczą dowiedzieć się, z czyjego polecenia *Agence Havas* rozesłała swój komunikat dziennikom prowincyonalnym i jakiemu wypadkowi naszej polityki należy przypisać rozgłos, jaki chciano nadać wiadomości nieznajdującej u nikogo wiary".

(W sprawie zajścia w Kaliszu.)

Z powodu znanego zaprzeczenia komendy piątego korpusu w sprawie awantury pruskich i rossyjskich oficerów w Kaliszu, pisze *Berl. Börs. Cour.*: „Komenda 5 korpusu oświadczyła, że cała ta wiadomość jest zupełnie zmyśloną, dodając zarazem, że oficerowie załóg w Kaliszu i Ostrowie nie komunikują się wcale z sobą. Otóż prawda jest mniej więcej w środku pomiędzy doniesieniem dziennikarskiem a owem kategorycznem zaprzeczeniem. Jeśli komenda 5 korpusu twierdzi, że w ostatnim czasie oficerowie pruscy i rossyjscy nad granicą nie komunikowali się wcale z sobą, może to być zupełną prawdą. Ale właśnie fakt, że pruscy oficerowie nie komunikują się już teraz ze swoimi rossyjskimi „kolegami" w Kaliszu, podczas gdy dawniej w bardzo serdecznych żyli z nimi stosunkach, nie jest bez przyczyny. Przed niedawnym czasem oficerowie rossyjscy zaprosili oficerów pruskich do Kalisza. Gdy sobie trochę podochocono i całe towarzystwo się ożywiło, zaczęła rozmowa wchodzić powoli na pole polityczne. Powtarzamy, że zajście to miało miejsce przed kilku miesiącami w czasie, kiedy to panujące pomiędzy gabinetami berlińskim i rossyjskim rozdrażnienie odbijało się tak silnem echem w półurzędowych dziennikach obydwóch krajów. Rozmowa toczyła się z początku o rzeczach zupełnie obojętnych. Czytając gazety, rzekł jeden z oficerów rossyjskich: „odnosi się takie wrażenie, jakbyśmy, którzy obecnie tak przyjaźnie siedzimy obok siebie, mieli wkrótce z bronią w ręku wystąpić przeciw sobie..." „W takim razie, odezwał się na to pewien kapitan pruski, mielibyśmy do czynienia z równie potężnym jak walecznym przeciwnikiem..." „Ale przecież byłoby ciekawą rzeczą wiedzieć, jak prawdopodobnie skończyłaby się taka walka", dorzucił jeden z oficerów rossyjskich. Na to odrzekł oficer pruski: „W wojnie najgłówniejszy czynnik nie da się obliczyć a jest nim szczęście. Jeżeli jednak można wnosić z tego, czego dokazaliśmy w dawniejszych wojnach, to prawdopodobnie dalibyśmy sobie radę także z tak potężnym przeciwnikiem, jakim jest Rossya." Rozmowa zaczęła w ten sposób przybierać powoli charakter polityczny. Z miny oficerów rossyjskich można było wnosić, że się gotują do ostrej repliki. Wtedy to pułkownik rossyjski, który przewodniczył na bankiecie, oświadczył z wielkim taktem: „Moi panowie, polityka powinna być zupełnie wykluczona z naszego zebrania i proszę usilnie, aby zaniechano tego rodzaju rozmowy." Oczywiście temu, tak stanowczo wypowiedzianemu życzeniu uczyniono zadość. Ale rozmowa zupełnie też ustała, kwaśne usposobienie zapanowało w zebraniu, a oficerowie pruscy niebawem opuścili Kalisz i odtąd ustały wszystkie ich stosunki z oficerami rossyjskimi."

(Rozwód we Francyi).

Pisaliśmy już w swoim czasie, że radykalista Naquet poruszył w francuskiej Izbie deputowanych kwestyę rozwodu małżeńskiego, domagając się uchylenia ustawy z 8 maja 1816 r., którą zniesiono prawo rozwodu dozwolonego w kodeksie Napoleona. Komisya, ustanowiona do zbadania tej kwestyi, przedłożyła w ostatnich dniach Izbie deputowanych projekt ustawy o przywróceniu prawa rozwodu. Projekt ten oparty jest na przepisach kodeksu cywilnego, wprowadzając do nich pewne modyfikacye w duchu liberalnym. W nowej ustawie przywrócono przedewszystkiem następującą zasadę wyrażoną w kodeksie Napoleona: „Małżeństwo rozwiązuje się przez śmierć jednego z małżonków i przez rozwód legalnie orzeczony." Co się tyczy powodów, które wystarczają do zażądania i otrzymania rozwodu, powiedziano w nowej ustawie, że każda strona będzie się mogła domagać rozwodu z powodu doznanych od drugiej strony brutalstw, ciężkich krzywd, niemniej w razie gdyby przeciwna strona została ukarana za oszustwo, kradzieże nadużycie zaufania i gwałt publiczny. Nadto zniesiono przepis kodeksu cywilnego, według którego rozwód nie był dozwolony po dwudziestu latach wspólnego pożycia, lub gdy żona miała już czterdzieści pięć lat. Projekt ustawy stanowi, że skazanie jednego z małżonków na karę hańbiącą z wykluczeniem wygnania lub degradacyi cywilnej, zarządzonej z powodów politycznych, jest dla drugiej strony dostateczną przyczyną do żądania rozwodu. Ciekawą niewątpliwie będzie rzeczą dowiedzieć się, jakie będzie postępowanie sądowe w sprawach rozwodowych. Otóż podług nowej ustawy sędzia zbadawszy przedłożone mu papiery, zawezwie obie strony, aby w oznaczonym dniu i godzinie stawiły się osobiście przed nim, przyprowadzając z sobą każde po trzech najbliższych krewnych lub przyjaciół, stosownie do postanowień zawartych już w kodeksie cywilnym. W razie jeśli obie strony usłuchają tego wezwania i stawią się w oznaczonym czasie z swoimi towarzyszami, sędzia użyje najprzód przedstawień, które uzna za stosowne, aby zbliżyć do siebie obie strony, jeżeli okaże się to niemożliwem, spisze protokół i przekaże prośbę o rozwód wraz z wszystkiemi papierami trybunałowi. Charakterystycznym jest także następujący przepis nowej ustawy: Osoby, które z jakichkolwiek powodów rozwiodły się, nie mogą już potem połączyć się na nowo, jeśli jedna z nich po rozwodzie zawarła nowy ślub małżeński. W razie gdyby osoby, które się rozwiodły, chciały się na nowo połączyć, będzie w każdym razie potrzebne zawarcie nowych ślubów; małżonkowie w takim razie będą musieli przyjąć napowrót ten sam kontrakt ślubny, na podstawie którego pierwsze ich połączenie przyszło do skutku. Po tem ponownem połączeniu nie może już żadna strona prosić powtórnie o rozwód, z wyjątkiem, gdyby jedna strona już po ponownem połączeniu się, została skazana na hańbiącą karę. Co się tyczy małżeństw, które przed ogłoszeniem tej ustawy żyły w separacyi, to po upływie przynajmniej trzech lat po wyroku zarządzającym separacyę, interesowane strony będą mogły zażądać poprostu zamienienia separacyi na rozwód, który będzie ogłoszony na publicznem posiedzeniu. Jednakże małżonek, przeciw któremu zarządzona została separacya z powodu cudzołoztwa, nie będzie mógł korzystać z tego przejściowego postanowienia.

KRONIKA.

† **Jakób Kulczycki,** c. k. starosta w Drohobyczu, poseł na sejm krajowy, mąż szanowany powszechnie zarówno jako urzędnik i obywatel kraju, zmarł dnia 19 b. m. po dłuższej chorobie sercowej.

— **Na posiedzeniu** sekcyi lwowskiej towarzystwa lekarskiego z dnia 10 stycznia przedstawił dr. Gostyński znanego strażaka, u którego zeszłego roku wskutek upadku i ia z rusztowania nastąpiło złamanie na podstawie czaszki. Chory ten po dłuższem pobycie w szpitalu, wyszedł wyleczony. Dr. Szeparowicz miał wykład: „O urazowem zapaleniu błon mózgowych". Następne posiedzenie odbędzie się w sobotę, dnia 24 b. m. o godzinie 6 wieczór w ratuszu, na którem odczytanem będzie „O nierównoczesnem kurczeniu się sercowych komórek."

§ **Ruch chorych** w lwowskim szpitalu powszechnym w grudniu r. z. wykazywał następujące cyfry: Z końcem listopada pozostało chorych 574; przybyło w grudniu 801; było przeto ogółem leczonych 1375; z tych wydalono wyzdrowiałych 487; niewyleczonych 38; z polepszeniem zdrowia 153; umarło 90; ubyło tedy razem 768. Pozostało przeto z końcem grudnia 1879 roku 607 chorych.

* **Zapiski policyjne.** Znany i niebezpieczny złodziej, Schije Rożaner, został za uczestnictwo w kradzieży przyaresztowany. — Do trafiki pod l. 2, przy ulicy Szpitalnej, dobywali się złodzieje tej nocy, lecz spostrzegłszy patrol policyjny, umknęli, pozostawiając dłuto i oderwane dwie kłódki. — M. B. zgubił w magazynie kolei Karola Ludwika pugilares z 130 do 140 zł. w. a. i listem frachtowym na imię Mehrera Nachmana z przekazem kwoty 89 zł. Pugilares próżny został odszukany. — Złożono w policyi woreczek skórzany z kartką loteryjną znaleziony na ulicy.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Warszawie Józef Orłowski, budowniczy i architekt, członek petersburskiej akademii sztuk pięknych, licząc lat 58. Orłowski wybudował w Warszawie szpital św. Ducha oraz kościół św. Stanisława Kostki; on też odbudował ratusz warszawski w teraźniejszej jego postaci. W Montigny umarł znakomity malarz August Galimard, uczeń Ingres'a; w Rzymie książę Karol Felix Barberini, były kapitan papieskiej gwardyi szlacheckiej, przeżywszy lat 63; w Neapolu senator włoski Spaccapietra; w Koburgu pruski generał piechoty, komendant 12 korpusu Henryk Płoński, licząc lat 78.

— **Król portugalski** don Luiz, jako tłómacz *Hamleta* Szekspirowskiego, przyjęty został do grona członków akademii madryckiej.

— **George Sand.** Francuski minister sztuk pięknych uwiadomił komitet pomnika pani George Sand, który ma być wzniesiony w La Châtre, iż rząd przyczyni się do wzniesienia go sumą 6.000 franków, oraz dostarczy komitetowi marmuru.

— **Gerhard Rohls**, uczony przywódca ostatniej wyprawy niemieckiej do Sudanu, która w drodze zrabowaną została przez koczownicze plemiona arabskie i zmuszoną do powrotu, przybył w tych dniach do Berlina i przyjmowany był przez cesarza Wilhelma.

— **Publicysta rossyjski**, Aleksander Moller, autor książki o Polsce p. t. *La situation de la Pologne en 1863*, napisanej z punktu widzenia Katkowowskiej *Mosk. Wied.*, umarł we Florencyi. Książkę powyższą ułożył Moller z materyałów dostarczonych sobie przez znanego przekształciciela zarządu Królestwa Polskiego, nieżyjącego już Mikołaja Miliutyna.

— **Niedostatek na Węgrzech,** zwłaszcza w komitacie beregeńskim, przybiera rozmiary klęski głodowej. Jak donosi dziennik *Bereg* w gminie Oleniowej umarły w tych dniach dwie osoby z głodu. Nędza doszła tam ostatecznych granic. Ludzie spożywają rzeczy takie, jak łodygi kukurudzy, w skutek czego rozwijają się rozmaite choroby. Wielka część mieszkańców gmin Plavia, Rozsos i Duszina opuściła domy, udając się w świat za zarobkiem. W gminie Izworskiej zdarzyły się już także wypadki śmierci głodowej. Nędza też popycha biednych ludzi do zbrodni, a kradzieże i rozboje są w okolicach owych na porządku dziennym. W okręgu wereczkim przyłączyła się do niedostatku epidemiczna błonica. Na 184 chorych umarło tam w krótkim czasie 110.

— **Samobójstwa.** W Warszawie w zeszłym tygodniu, uczeń 6 klasy gimnazyalnej, starozakonny Ignacy Neufeld, zastrzelił się w szkole. — W Petersburgu odebrał sobie życie w ten sam sposób redaktor czasopisma illustrowanego *Ziwopisnoje Oboz.*, Donat Karcz-Karaczewskij.

— **Podrabianą piątkę** przytrzymano w tych dniach w jednej z kas państwowych w Wiedniu. Więcej takich piątek może się znajdować w obiegu, ponieważ przytrzymany falsyfikat wykonany został jako odbicie z płytki stalowej. Wykonanie zresztą jest liche na zwykłym papierze do pisania.

— **Szulerka** kwitła w ostatnich latach w Lizbonie tak, że rząd portugalski widział się nareszcie zmuszonym rozwinąć większą energię dla wykorzenienia złego. W zeszłym tygodniu też policya lizbońska zaskoczyła liczne grona szulerów w kilku prywatnych zakładach ruletowych których ofiarą padło już wielu zwłaszcza angielskich oficerów marynarki.

— **Zasypana wieś.** W prowincyi hiszpańskiej Albacete w skutek usunięcia się góry zasypana została wieś Alcala del Jucar. Kilka osób utraciło życie, a około 50 rodzin utraciło domy i mienie. Mnóstwo też rannych wydobywają ciągle z pod gruzów.

— **W setnym piątym roku** życia umarł w tych dniach w miejscowości Neuhaus w Czechach kupiec J. Feigl. Pierwotnie był Feigl nauczycielem, ze względów zdrowia jednak porzucił ten zawód i wziął się do handlu, który mu tak posłużył.

— **Ponowny wylew** Łaby i Wełtawy w Czechach zagrażał w tych dniach wielu miejscowościom powodzią. Niebezpieczeństwo jeszcze nie minęło. Najwięcej zagrożoną w skutek utworzenia się ogromnego zatoru kry była miejscowość Kell pod Melnikiem.

— **Wielkie śniegi** spadły w ostatnich dniach znowu w całej prawie Europie i były powodem dotkliwych przeszkód w komunikacyach. Według doniesień dzienników rossyjskich, komunikacya z Odessą i południem cesarstwa rossyjskiego ciągle jest tamowana przez zaspy śnieżne. Zawieje trwają prawie nieustannie. Droga żelazna charkowska i odeska w wielu miejscach zasypana. Pomiędzy stacyami Taszłykiem a Ukrainką grubość warstwy śniegu dochodzi do 5 stóp. Pod Birżulą i pod Żerebkowem wagony musiano wyciągać ze śniegu i cofać wstecz na stacyę. Zamieć, która wstrzymała ruch na drogach żelaznych, wystąpiła na morzu Czarnem w postaci burzy morskiej.

— **Wypadek kolejowy,** który omal nie pociągnął za sobą fatalnych następstw zdarzył się na stacyi drogi żelaznej Brzesko-kijowskiej w Zdołbunowie. Wagony, stojące na torze bocznym, porwane wichrem, puściły się na spotkanie nadchodzącego pociągu pocztowego. Przytomność maszynisty, który zdołał zahamować zwolniony bieg pociągu, sprawiła, że lubo zetknięcie się zaszło na samej zwrotnicy dwóch torów, ograniczyło się jednak do małych uszkodzeń rozpędzonych wagonów.

— **Pielgrzymka szacha.** Z Teheranu donoszą jednemu z dzienników angielskich, że szach perski zamierza w marcu lub kwietniu roku bieżącego odbyć z licznym orszakiem dworzan oraz z eskortą kilku tysięcy żołnierzy z baterya dział pobożną pielgrzymkę do świętego dla Persów miasta Meszed, stolicy prowincyi Khorassan, gdzie się znajduje grób wielkiego imama Rizy, ucznia Alego, wnuka Mahometa, który już za życia sławiony był jako święty i cudotworca. Miasto Meszed słynie od wieków także swą akademią mahometańską i wielką liczbą ludzi świątobliwych pomiędzy mieszkańcami. Moszea, w której się znajduje grób imama Rizy, należy do najwspanialszych na Wschodzie. Zdobi ją olbrzymia, cała pozłacana kopuła, wzniesiona kosztem jednej z poprzednich władczyń Persyi. W pobożnych upominkach zawiera ta moszea ogromne skarby. Teraźniejszy szach po raz już czwarty za swego panowania podejmie pielgrzymkę do Meszedu, a za każdym razem krocie tysięcy guldenów zostawia tam w upominkach i rozdzielanej pomiędzy kapłanów jałmużnie.

Fundacya hr. Skarbka.

Od Wydziału krajowego otrzymujemy następujące sprawozdanie Rady administracyjnej fundacyi hr. Skarbka za rok 1877.

Rada administracyjna odbyła w tym roku 18 posiedzeń a prócz pomniejszych, w zakres jej działania wchodzących czynności, załatwiono następujące ważniejsze przedmioty: uchwalono preliminarz dochodów i wydatków na r. 1878 dla fundacyi i Zakładu Drohowyzkiego; sprawdzono rachunki fundacyi za r. 1875 i przedłożono je Wydziałowi krajowemu wraz z sprawozdaniem z czynności Rady w tym roku; zatwierdzono 6 kontraktów dzierżawnych, zatwierdzono sprzedaż drzewa w lasach położnych w Żabiu; uchwalono zmianę kontraktu dzierżawnego dóbr Rożniatowa opuszczając z czynszu rocznie po 2000 złr., postanowiono wziąć udział w wystawie krajowej tak co do płodów leśnych fundacyi, jak wyrobów Zakładu w Drohowyżu; wydano list fundacyjny na zapis Władysława hr. Skarbka dla Zakładu Drohowyzkiego; zatwierdzono kontrakt o kupno realności w Rożniatowie na pomieszczenie tamtejszego zarządu dóbr; przeprowadzono skontro kasy centralnej i ksiąg rachunkowych Administracyi centralnej i znaleziono takowe w porządku; przyjęto do Zakładu w Drohowyżu dalszych 63 sierót; zatwierdzono wynik licytacyi na dostawę żywności dla Zakładu w Drohowyżu na r. 187[illegible]; zatwierdzono plany i kosztorysy na budowę domków dla majstrów i rozmaitych adaptacyj w Zakładzie Drohowyzkim; celem szczegółowego zbadania wszelkich stosunków tegoż Zakładu wprowadzenia oszczędności w jego administracyi i urządzenia warsztatów zprosiła Rada administracyjna ankietę z fachowych mężów celem zasięgnięcia zdania w powyższych kierunkach a wyniki jej spisane protokolarnie, zostaną w b. r. przez Radę administracyjną badane; uchwalono w uzupełnieniu preliminarza wydatków na r. 1877 kredyta dodatkowe w wysokości [illegible]9.397 złr. 54 ct. w. a. w czem na budowę dalszą Instytutu i urządzenia 24.718 złr. 17 ct.; zakupno realności w Rożniatowie 6,[illegible]62 złr. 50 ct. zakupno i wymianę enklaw lasowych w Smorzu, Rożniatowie i Brzozdowcach 1.686 złr. na rozmaite wydatki administracyjne jako to budowle w dobrach, defalki z czynszów i t. p. 6.730 złr. 87 ct.

Majątek fundacyi przedstawia z końcem roku 1877 wartość dóbr ziemskich, realności lwowskich, gmachu instytutowego, ruchomości, wierzytelności, zapasów kasowych i kapitałów, obliczoną na gotówkę w kwocie 2,893,016 zł. $41\frac{1}{2}$ ct. i efektami 349,111 zł. 45 ct. a gdy wartość tegoż z końcem roku 1876 wynosiła w gotówce 2,871,304 zł. $23\frac{1}{2}$ ct. effektami 341,[illegible]00 zł. — przeto z gospodarki roku 1877 wynika przyrost do majątku fundacyi w gotówce 21,712 zł. 18 ct. effektami 7,911 zł. 45 ct. z czego przypada: przyrost do majątku zarodowego w gotówce 25,067 zł. $2\frac{1}{2}$ ct. effektami 7,911 zł. 45 ct. ubytek w majątku obrotowym w gotówce, wierzytelnościach i ruchomościach 3,354 zł. $84\frac{1}{2}$ ct., przyczem zauważyć należy, że ubytek ten, czysto rachunkowy, powstał przez wyeliminowanie z bilansu przyjmowanego dawniej jako *activum* stanu zaliczek z końcem roku niewyrachowanych, tak, iż doliczając stan tychże z końcem r. 1877 w ilości 18,706 zł. 40 ct. możnaby postępując śladem dawniejszych bilansów wykazać nie ubytek lecz przyrost do majątku obrotowego w kwocie 15,351 zł. 55 ct. co jednak rachunkowo nie byłoby usprawiedliwionem, gdyż zaliczki do wyrachowania wydane i na cel przeznaczony już wydane, lecz tylko niewyrachowane, jako *activum* uważane być nie mogą.

Wynikłości kasowe wykazują sumarycznie ruch pieniężny majątku obrotowego w roku 1877 z czystym dochodem w kwocie 52,974 zł. 60 ct. który porównany z takimże dochodem za r. 1876 w kwocie 66.630 zł. $12\frac{1}{2}$ ct. wykazuje zmniejszenie o 13,655 zł. $52\frac{1}{2}$ ct.

Niektóre rubryki gospodarstwa a mianowicie: zarząd centralny, legata, gmach teatru, realności lwowskie, prowizye dłużne, dały korzystniejsze wynikłości bądź przez umiejszenie się wydatków bądź przez podniesienie się dochodów przy równoczesnem obniżeniu wydatków.

Jednocześnie rubryki teatr, dobra, lasy, przedsiębiorstwa, prowizye czynne, wykazują ujemne rezultaty, a to: a) rubryka teatru wskutek przeprowadzonej odnowy sali widowisk kosztem 12,150 zł. na rachunek którego to wydatku jako częściowe pokrycie wpłynęły dopiero w r. 1878 subwencye od Wysokiego Sejmu i gminy miasta Lwowa w łącznej kwocie 4.000 zł. w. a.; b) rubryka dóbr w skutek defalk z czynszów, zwiększenia się

zaległości i zakupna realności w Rożniatowie kosztem 6,000 zł. w a.; c) rubryka lasów wskutek podniesienia się wydatków o przeszło 6,000 zł. a zmniejszenia dochodów o kwotę prawie 14,000 zł., co uzasadnia się tem, że z powodu sprzedaży drzewa nie na sekcye lecz stosami, musiano wyłożyć znaczne fundusze na wyrób stosów a przytem wydano 2,294 zł. na wyrób kloców na Ilci, które dopiero w r. 1878 zostały sprzedane. Zarazem zaś przy niemożebności wyrąbania całego na ten cel przeznaczonego drzewostanu i przy spadnięciu cen drzewa i niespłacenia całej należytości za sprzedane w r. 1877 drzewo, dochód z lasów fundacyjnych musiał być znacznie mniejszym. Pomimo to jednak, gdyby w r. 1877 spłaconą została zaległość za sprzedane w tym roku drzewo, wynosząca 5325 zł. i wpłynął dochód za wyrąbane kloce w Żabiu na dziale Ilcia, który uczynił w r. 1878, 3400 zł. — czysty dochód z lasów fundacyjnych w r. 1877 wynosiłby 24.050 zł., a w porównaniu z takimże dochodem za r. 1876 mniej o 11.000 zł. w. a. d) w rubryce przedsiębiorstw z powodu, że przy nowem wydzierżawieniu cegielni w Rożniatowie ustanowiono opłatę czynszu zamiast całorocznie z góry na raty półroczne, e) a wreszcie w rubryce prowizyj dłużnych wskutek znacznie mniejszego dochodu z prowizyj od gotówki chwilowo w bankach lokowanej.

Pomimo jednak tak niekorzystnego wyniku kasowego, bilans majątku wykazuje, jak to wyżej zauważano, zwiększenie się majątku fundacyi, a jest wszelka uzasadniona nadzieja, że dochód czysty obrotowego majątku fundacyi już w r. 1878 powróci do normalnej swej wysokości, gdyż już nawet w r. 1877, gdyby nie nadzwyczajny wydatek na odnowę sali teatralnej kosztem 12.150 zł., gdyby nie kupno realności w Rożniatowie kosztem 6265 zł., defalka z czynszów w kwocie 2384 zł., wymiana gruntów leśnych i zakupno w obrębie lasów fundacyjnych kosztem 1682 zł., i gdyby nie zaległość w dochodach z lasów wykazana wyżej w kwocie 8725 zł., to faktyczny czysty dochód w r. 1877 52.975 zł. wynosiłby około 84.182 zł., czyli wysokość zupełnie normalną czystego dochodu.

Własny fundusz asekuracyjny wzmógł się w r. 1877 o kwotę 4962 zł. 52 ct. a z końcem tegoż roku stan jego czysty czynny wynosił 32.570 zł. 94½ ct. w. a. z kapitałem zakładowym 31.300 zł. w. a. w listach banku hipotecznego imiennej wartości.

GŁOSY PUBLICZNE.

Świetnej Radzie miasta Lwowa z powodu powziętej na posiedzeniu z 10 b. m. uchwały, zabraniającej urządzania w przyszłości festynów na Wysokim Zamku, składa szczere podziękowanie

Grono miłośników tego nieocenionego miejsca przechadzki.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Szkoły rolnicze i leśne.

(§) Ministerstwo rolnictwa ogłosiło w osobnej broszurze ciekawe a obfite daty statystyczne o stanie szkół rolniczych i leśnych w Austryi do końca marca 1879. Było ich w tej porze w całej Austryi razem 68 t. j. 4 państwowe, 25 krajowych, 2 gminne, 33 założonych i utrzymywanych przez towarzystwa i 4 prywatne. Z 36 z tych szkół uczniowie znajdowali pomieszczenie w samym zakładzie. Rozwój szkół rolniczych i leśnych w roku szkolnym 1878/9 uwydatnia wzrost liczby uczniów. Wynosiła ona we wszystkich zakładach razem 2234, w latach 1875-77 zaś tylko 1703, 2035 i 2104. Szczególnie wzrosła liczba ukończonych uczniów. Wynosiła ona w roku szkolnym 1874/5 tylko 641 a w roku 1877/8 już o 254 więcej.

Cyfry powyższe rozłożone są w osobnej tabeli na pojedyńcze zakłady naukowe W tym wykazie Galicya, chociaż jest krajem rolniczym *par excellence*, nie zajmuje bynajmniej naczelnego miejsca a posiada tylko trzy zakłady naukowe, mianowicie jeden wyższy (t. j. średnią szkołę rolniczą) w Dublanach a dwa niższe w Dublanach i Czernichowie. Ostatni zakład nie jest jeszcze dotąd krajowym, gdyż rokowania prowadzone w tej mierze między Wydziałem krajowym a rządem są dopiero w toku. W średniej szkole Dublańskiej w roku 1878/9 było 64 uczniów zapisanych, z czego 51 prc. (tj. 33 uczniów) stanowili synowie właścicieli gospodarstw wiejskich. W roku 1877/8 ukończyło naukę 15 uczniów, z których 6 oddało się gospodarskim zajęciom w posiadłościach swoich rodziców, a 8 wstąpiło do służby w większych majątkach ziemskich. W niższej szkole dublańskiej było w tym samym roku 16 uczniów, wszyscy synowie gospodarzy wiejskich. W r. 1877/8 pięciu ukończyło tam naukę i wszyscy wstąpili do służby w większych majątkach ziemskich. W Czernichowskiej szkole zapisanych było w roku 1878/9 uczniów 36. W poprzednim roku szkolnym ukończyło tam naukę 7 uczniów.

Z innych zakładów austryackich nie przytaczamy dat tego rodzaju, zaznaczając tylko, że ze szkół średnich liczbą uczniów przewyższają zakład dublański szkoły w Mödling (90), w Tetschen-Liebwerd (91) i w Tabor (77).

Końcowa tabela broszury zawiera oprócz dat o frekwencyi także wykazy kosztów utrzymania. W średniej szkole Dublańskiej wydatki w r. 1877/8 wyniosły 19.985 zł. z czego na płace nauczycieli przypadało 12.480 zł. Kraj przeznacza rocznie na utrzymanie tej szkoły 12.000 zł. a państwo 5.500 zł. W niższej szkole Dublańskiej wydatki w r. 1877/8 wynosiły 2.820 zł. (na płace nauczycieli 1.910). Na pokrycie wydatków skarb państwa przeznacza rocznie 1.500 zł. W szkole Czernichowskiej wydatki w r. 1877/8 wynosiły 10.450 zł., z czego na płace nauczycieli przypada 7.529 zł. Kraj daje na to 7.000 zł. a państwo 2.000 zł.

W Austryi istnieją trzy średnie szkoły leśne. Lwowska szkoła co do liczby uczniów zajmowała w r. 1877/8 drugie miejsce (32, w Weisswasser 83, Eulenberg 22). W roku następnym szkoła lwowska mimo wzrostu liczby uczniów (38), zeszła na trzecie miejsce (Eulenberg 44, Weisswasser 82). Wydatki lwowskiej szkoły leśnej wynosiły 1878 r. 11.210 zł., z czego na płace nauczycieli przypadało 7.800 zł. Na pokrycie wydatków daje kraj 6.210 a państwo 5.000 zł.

Z końcowej tabeli statystycznej zapisujemy dalej, że w Galicyi istnieją trzy niższe szkoły ogrodnicze, dwie we Lwowie a trzecia w Czernichowie. W latach 1877/8 i 1878/9 Czernichowska szkoła miała po 8 uczniów, a lwowska 10 i 14. Lwowski zakład dla kształcenia ogrodników przy ogrodzie botanicznym. utrzymywany również jak szkoła Czernichowska wyłącznie kosztem państwa, miał w obu powyżej wskazanych latach po 9 uczniów. Szkoła Czernichowska wydała najwięcej ukończonych uczniów (po 6 w obu latach). Lwowska szkoła wydała w r. 1876/7 trzech a w następnym roku dwóch uczniów ukończonych, lwowski zakład dla ogrodników tylko w roku 1877/8 jednego ucznia ukończonego.

Szkoła gorzelnictwa we Lwowie utrzymywana kosztem skarbu państwa miała w r. 1877/8 dziewięciu, a w roku następnym 10 uczniów. W latach 1876/7 i 1877/8 po 9 uczniów ukończyło naukę. Wydatki tej szkoły wynosiły w r. 1877/8 1.350 złr. W końcu przytacza jeszcze tabela szkołę uprawy lnu w Gródku. Uczęszczało tam w r. 1877/8 dziesięciu, a w roku 1878/9 dziewięciu uczniów. Na szkołę tę przeznacza państwo 3.000 złr. Wydatki jej wynosiły w r. 1877/8 2.599 złr.

OSTATNIA POCZTA

Na przedwczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej, posłowie Hausner i Smarzewski postawili wniosek, aby rząd udzielił Galicyi zaliczki 500.000 zł. na zakupno ziarna na zasiew, gdyż z powodu niezwołania sesyi sejmowej w porę, kraj nie będzie mógł zaciągnąć na ten cel zamierzonej pożyczki. Rząd oświadczył gotowość wniesienia takiego projektu do Izby, skoro tylko galicyjski Wydział krajowy przyjmie porękę, bez czego wstawienie takiej pozycyi do budżetu nie dałoby się uzasadnić. Wskutek tego oświadczenia pp. Hausner i Smarzewski cofnęli swoje wnioski.

Wiadomość o zgonie księcia de Gramont i Juliusza Favra była wprawdzie przedwczesną, ale wyprzedziła tylko o kilka dni smutną rzeczywistość. Obadwaj mężowie stanu, którzy w najnowszych dziejach francuskich tak ważną odegrali rolę, zeszli z tego świata.

Książę Agenor Gramont, urodzony w roku 1819, pochodził ze starej rodziny legitymistycznej. Ukończywszy szkołę politechniczną został porucznikiem i elewem w szkole d'Application, ale niebawem wziął dymisyę, a jego karyera polityczna datuje się dopiero od 2 grudnia 1851. Był po kolei posłem w Kassel, Stuttgarcie i Turynie (1853), gdzie przyczynił się do tego, że Piemont przystąpił do aliansu mocarstw zachodnich przeciw Rossyi. W roku 1857 został ambasadorem w Rzymie, a pod koniec roku 1861 ambasadorem w Wiedniu. Dekretem z 15 maja 1870 powołany na posadę ministra spraw zagranicznych w gabinicie Olliviera, miał w ciele prawodawczem dnia 6 lipca pamiętną mowę wojowniczą, którą wtedy cała Francya przyjęła z entuzyazmem, chociaż później robiono z niej ministrowi największy zarzut. Na interpellacyę p. Cochéry, dzisiejszego ministra poczt i telegrafów, w sprawie kandydatury ks. Leopolda Hohenzollera do tronu hiszpańskiego oświadczył wtedy Gramont, „że rząd cesarski nie ścierpi, aby obce jakieś mocarstwo osadzało jednego z książąt swego domu na tronie Karola V. i naruszało tem równowagę sił w Europie, zagrażając oraz honorowi Francyi.“ Kategoryczne to oświadczenie sprawiło taki efekt, że król pruski za wdaniem się Benedettego zniewolił księcia Leopolda do zrzeczenia się kandydatury hiszpańskiej. Ks. Gramont nie zadowolił się tem jednak i polecił Benedettemu zażądać od Wilhelma I formalnej deklaracyi, że także „na przyszłość żadnemu z książąt swego domu nie udzieli upoważnienia do przyjęcia korony, któraby mu w następstwie jakiej rewolucyi mogła być ofiarowaną.“ Król prnski byłby może zgodził się i na to żądanie, gdyby mu było postawione w przyzwoitszej formie, ale Benedetti, jak wiadomo, zaczepił króla na spacerze w Ems i tem przyspieszył wybuch, który i tak byłby nastąpił.

Jules Favre, urodzony w r. 1809 był aż do r. 1835 adwokatem w Lyonie. Po wybuchu rewolucyi lutowej mianował go Ledru-Rollin generalnym sekretarzem w ministerstwie spraw wewnętrznych. Zamach stanu Napoleona III wyparł go z widowni publicznego życia, na której pojawił się znowu w r. 1858 jako członek ciała prawodawczego, w którem zasłynął jako mowca opozycyjny. Rewolucya z 4 września wyniosła go na posadę ministra spraw zagranicznych republiki, i w tym charakterze podpisał Favre preliminarya pokojowe z Wersalu i pokój frankfurcki. Od roku 1872 nie odgrywał już żadnej roli politycznej.

Berliński korespondent *Breslauer Zeitung* podaje następujące, jak się zdaje, autentyczne sprawozdanie o rezultacie rokowań pomiędzy nuncyuszem papieskim Jacobinim a tajnym radcą Hüblerem w Wiedniu: „Rząd pruski trwa przy tem, że nad ustawami majowemi nie można tak po prostu przejść do porządku dziennego i żąda, aby mu przyznano przynajmniej takie same prawa, jakie posiadają rządy katolickie jak austryacki bawarski, francuski i inne, sądzi nadto, że musi mieć w niektórych kierunkach dalej sięgające atrybucye, gdyż w ostatnich czasach okazały się szkodliwe dla państwa okoliczności, które należy na zawsze usunąć w drodze ustawodawstwa. Rząd obstaje zatem przy zniesieniu zakonu Jezuitów i ograniczenia duchowieństwa zakonnego i t. d. żąda także świeckiego wykształcenia duchowieństwa, uważając jednak tak zwany *Culturexamen* za rzecz mniejszej wagi. Nie odstępuje także od warunków co do obsadzenia posad duchownych. domagając się, aby posady takie dostawały się tylko poddanym państwa i aby rządowi przysługiwało prawo zatwierdzania. Zato odstępuje rząd od ustaw o administracyi majątków kościelnych i o prawach gmin. Wygotowano całkowity elaborat na podstawie rokowań, które się toczyły w Wiedniu pomiędzy Jacobinim a księciem Reuss w obecności tajnego radcy Hüblera, jednakże eleborat ten nie ma charakteru międzynarodowego traktatu lub konkordatu. Kurya wyraziła tylko życzenie, aby książę Bismarck złożył obowiązujące oświadczenia i zdaje się, że właśnie przeciw temu żądaniu wymierzony jest artykuł, z którym w ostatnim czasie wystąpiła *Provinzial Correspondenz*. Można więc przypuszczać, że rokowania z Kuryą zostałe już ukończone, chodziłoby już teraz tylko o to, aby minister oświaty przedłożył projekt żądający rewizyi ustaw majowych. Aby to nastąpiło już podczas bieżącej sesyi o tem oczywiście nie można wcale myśleć. Dla Kuryi, powiada w końcu wspomniany korespondent, jest to nieprzyjemną rzeczą, ale musi się zgodzić na to. Dotąd rokowania miały tylko akademickie znaczenie, o tyle, że skonstatowano w nich, jak daleko obie strony chcą się posunąć w swoich ustępstwach. Dopiero gdy sejm zbada i zatwierdzi te postanowienia, będą one mogły uzyskać moc obowiązującą. Ale i wtenczas jeszcze wyjdą na wierzch rozmaite trudne kwestye jak n. p kwestya osobista o odwołaniu pojedyńczych księży, ustanowianiu biskupów i t. d.“

Ludwik Blanc miał przedwczoraj postawić w Izbie deputowanych wniosek o amnestyę i żądać uznania tego wniosku za naglący. Jak zapewniają, gabinet zachował się biernie i zastrzeże sobie głos przy obradach.

Republique francaise w artykule żądającym zmiany osób w dyplomacyi, mówi, co następuje: Zagranica z zadowoleniem przyjmie te zmiany, które dadzą dowód, że Francya ma na usługi mężów, którzy godni są reprezentować ją i nie ominą żadnej sposobności, aby głośno stwierdza politykę, zabezpieczającą utrzymanie dobrych stosunków z Europą.

P. Freycinet nie miał podobno zamiaru rozciągać „puryfikacyi“ także na personal dyplomatyczny, ale skoro p. Gambetta życzy sobie tego — trudna rada. Słychać też już, że miejsce p. Teisserene de Bort w Wiedniu zajmie markiz de Gabriac, którego w Rzymie zastąpi pan Desprez, dyrektor wydziału w ministerstwie spraw zagranicznych.

Dziennik duński *Dagens Nyheder* zaprzeczył doniesieniu *National Ztg.* jakoby król duński oświadczył, iż daremne były jego usiłowania, aby skłonić księcia Cumberland do zrzeczenia się praw do tronu hanowerskiego w zamian za zwrot majątku prywatnego, który rząd pruski zagrabił. *Nordd. Allg. Ztg.* pisze w tym przedmiocie: „Dzienniki zagraniczne donoszą, że ks. Cumberland nie myśli przyjąć propozycyj pruskich w sprawie hanowerskiej. Na podstawie urzędowych informacyj zapewnić możemy, że rząd królewski nie robił żadnych propozycyj księciu, ani ich robić zamierzał. Jeżeli król duński w zamiarze przychylnym starał się może skłonić swego zięcia do mniej szorstkiego postępowania, było to z jego strony wyrazem usposobienia pokojowego i pośredniczącego, o czem rząd niemiecki nie wiedział a gdyby go zapytano, odpowiedziałby, że propoczycye pokojowe nie znajdą pewnie dobrego przyjęcia u księcia Cumberland, gdyż ten ma przy sobie bardzo wielu doradców interesowanych w utrzymaniu jego pretendentury, którzy po zaprzestaniu tej roli straciliby swoje posady“.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 21 stycznia. W komisyi budżetowej austryackiej delegacyi Plener zdawał sprawę z preliminarza ministerstwa spraw zagranicznych. Sprawozdanie zaznacza, że przymierze austryacko-niemieckie stanowi rękojmię stałości i trwałości pokoju. Jest uzasadniona nadzieja, że ekonomiczne stosunki między Niemcami a Austryą stanowiące wspólne interesa ulegną korzystnej zmianie. Wykonanie traktatu berlińskiego zrobiło znaczny postęp. Tylko Serbia, która dzisiejsze stanowisko swoje zawdzięcza głównie życzliwości mocarstw, nie wywiązała się dotąd z zobowiązań wobec Austryi zaciągniętych, w skutek czego energiczna postawa gabinetu wiedeńskiego jest usprawiedliwiona. Zajęcie linii Limu na mocy traktatu berlińskiego sprawiło dobre wrażenie na ludności Bośnii.

Br. Haymerle przyznając, że sprawozdanie oddaje trafnie główne oświadczenie rządu, prosi tylko o sprostowanie kilku wyrażeń niewłaściwych. Rieger uważa ustęp przeciw Serbii skierowany za ostry. Br. Haymerle odpowiada, że sprawozdanie jest sądem komisyi a nie rządu. Komisya przyjęła sprawozdanie z nieznacznemi modyfikacyami.

Załatwienie rozdziału „Dochody z cła“ odroczono po dłuższej rozprawie aż do wysłuchania austryackiego ministra skarbu.

W rozprawie nad preliminarzem ministerstwa wojny, minister hr. Bylandt oświadczył, że w oszczędnościach doszedł do ostatecznej granicy. Pewne zarządzenia jak zaniechanie zgromadzeń rezerwistów i rocznych koncentracyj nie mogą być powtarzane bez ujmy dla organizacyi armii. Nie załatwiono nawet kwestyi kupienia koni dla kapitanów i poprawienia żywności dla żołnierzy, chociaż ta ostatnia sprawa jest bardzo pilną, wpłynęłaby znacznie na dzielność armii i zmniejszyłaby ciężar szpitali. Dalsze odraczanie tej kwestyi na przyszłe lata jest niemożliwe. Niemożliwem jest także powtórzenie zeszłorocznych urlopów z powodu potrzeby wykształcenia podoficerów. Stanu prezencyi niepodobna zniżyć. Minister zaznacza, że za r. 1878 i 1879 nie żądał i nie zażąda żadnego kredytu dodatkowego, chociaż w wydatkach dla Bośnii skreślono cztery miliony. Następnie porównuje minister austryacko-węgierski budżet armii z francuskim, niemieckim, włoskim i rossyjskim. z czego

wynika, że tylko Włochy mają budżet zbliżony do austryacko-węgierskiego. Wszystkie inne państwa wydają daleko więcej. W końcu minister ponownie zapewniał, że oszczędzać będzie ile możności we wszystkich gałęziach administracyi wojskowej. Po odpowiedzi ministra na różne pytania specyalne przerwano rozprawę i odroczono posiedzenie.

Paryż, 21 stycznia. *Moniteur* dowiaduje się, że komendant eskadry w Tongking, Dupré, otrzymał ważne polecenie, celem żądania satysfakcyi za zniewagę wyrządzoną kapitanowi Reinhartowi.

Nieprawdziwą jest wiadomość, jakoby Freycinet rozesłał okólnik o zagranicznej polityce Francyi. Nieprawdziwą jest także wiadomość, jakoby Włochy wystosowały protest do Francyi z powodu postępowania Anglii w Egipcie.

Niż, 21 stycznia. Przedłożony przez rząd budżet wykazuje w dochodach i wydatkach 19½ milionów; nadwyżka wynosi 200.000 dynarów. Prawie jednogłośnie odrzuciła skupczyna projekt bankowy Boucoucaua.

Bukareszt, 21 stycznia. Parlament rozpoczął dziś napowrót swoje czynności. W Izbie minister skarbu odczytał mesaż książęcy. Zmieniony w senacie projekt ustawy o odkupieniu kolei żelaznych wniesiony został do Izby. Minister skarbu przedkłada dalej budżet na rok 1880 i daje *exposé* o położeniu finansowem w roku 1879. Nadwyżka dochodów wynosiła milion. Potem zebrały się sekcye na posiedzenie celem załatwienia konwencyi kolejowej.

Londyn, 21 stycznia. W kopalni węgla Laycett w hrabstwie Stafford nastąpiła eksplozya gazów. Liczba zabitych robotników wynosi 70—90.

Wiedeń, 22 stycznia. (*Tel. pr.*) Trybunał państwowy wydał wczoraj orzeczenie, że zaprowadzenie języka polskiego w szkole ludowej lwowskiej, utrzymywanej kosztem gminy, tudzież dekret ministeryalny, przyznający słuszność gminie, zawierają naruszenie prawa narodowości.

Praga, 22 stycznia. (*Tel pr.*) Potwierdzając wiadomość *Vaterlanda*, donosi *Bohemia*, że minister oświaty mianowany będzie jeszcze przed rozprawą budżetową.

Do *Nowej Presse* telegrafują z Londynu, że wiadomość o wielkiej klęsce, zadanej wojskom rossyjskim przez Turkmenów pod Czykislar potwierdza się. Wojska rossyjskie, pobite na głowę, nie mogły wykonać porządnego odwrotu i rozsypały się w dzikim popłochu. Turkmeni odcięli Rossyanom dowóz żywności. Klęska rossyjska ośmieliła w wysokim stopniu ludność a wszystkie szczepy u granicy perskiej podniosły bunt przeciw Rossyi.

Tagblatt donosi, że gen. Tergukasow złożony został z komendy nad wyprawą turkmeńską, i ma być stawiony przed sąd wojenny. Na jego miejsce mianowany ma być generał Schack.

Deutsche Ztg. donosi, że sułtan na jubileusz rządów cesarza Aleksandra wyszle do Petersburga albo członka swej rodziny albo jakiego wysokiego dostojnika.

Dublin, 21 stycznia. Na dzisiejszem zgromadzeniu irlandzkich członków parlamentu przyjęto rezolucyę, wyrażającą sympatye dla dotkniętych niedostatkiem włościan zachodniej Irlandyi i przyrzekającą im pomoc w walce o własne ognisko. Dalej uchwalono rezolucyę, w której stronnictwo irlandzkie oświadcza, działać w parlamencie niezawiśle od konserwatystów i liberalnych.

Madryt, 21 stycznia. „Toreno mianowany prezydentem Izby deputowanych. Ustawę o zniesieniu niewolnictwa przyjęła Izba 230 głosami przeciw 10.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 21 stycznia 1880, godzina 2 min. 32. Losy kredytowe 178·75, Węg. akcye kredyt. 274·25, Akcye anglo-austr. 150·—, Akcye bankn Union 1!1·50, Akcye kolei Karola Ludwika 258·50, Akcye kolei północnej 235·75, Akcye kolei południowej 86·30, Akcyi kolei Alföld 150·50, Akcye kolei Elżbiety 187·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 158·75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 140·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg oblig. państw. w złocie 79·50, Galic. oblig. indemn. 96·30, Losy z r. 1864 172·—, Akcye kolei siedmogrodzkiej —·—, Akcye banku obrotowego —·—, Losy tureckie 17·50, Akcye kolei węg.-galic. —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Akcye banku związkowego 154·75, Rubel papierowy 1·22¼, Wiedeńskie losy 121·— Węgierskie losy 114·75, Mark. niemiecki —·—, Węgierska renta 98·85, Usposobienie bardzo silne.

Wiedeń, d 21 stycznia 1880, godzina 5 minut. 40. Akcye kredytowe 296·75, Anglo Austr. —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 258·25, Południowa —·—, Renta pap. 70·17, Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawne 99.50, Gal. indemnizacyjne —·—, Mark niem. —·—, Gal. bank rustykalny 101·50, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·33½. Usposobienie —

Wiedeń, 22 stycznia 1880 godz. 10 m. 48, Akcye kredytowe 297·80, Anglo-austr. 150·80, Akcye banku Union 114·25, Kolej Kar. Ludw. 260·15, Południowa —·—, Napoleonsdor 9·33½, Rubel papierow. —·— Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·— Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw. banku włość. —·—, Losy z r. 1860 —·—, Usposobienie bardzo silne.

Telegramy zbożowe z d. 21 stycznia. Wiedeń: Pszenica 13·25 do 14·— zł., żyto 10·25 do 10·60 zł., okowita pr. 10·000 liter procent 35·75 do 36·— zł. — Buda-Peszt: Pszenica 75 klgr. (na wiosnę) 14·65 do 14·70 zł., rzepak (styczeń — luty 13·50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 230·50, żyto —·—, spiritus loco 60·30, olej rzepakowy 54·50. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 70·25, olej rzepakowy 80·—, spiritus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

.. dnia 22 stycznia 1880 o godzinie 7 rano.

Barometr zredukowany do 0° 735.93mm. Psychrometr suchy — 6.1°C. Psychrometr wilgotny — 6.2 C Prężność pary 2.8mm. Wilgoć 98% Zachmurzenie 10. Wiatr NW3 Ozon 10

Temperatura powietrza — 4.9°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 762.83mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 22 stycznia 1880.

Hotel George'a

Pp. S. hr. Tarnowski ze Sniatynki. W. Czaykowski z Medwedowic. W. Iżycki z Podola rossyjskiego S. Matkowski z Jezierny. W. Podhorski z Ukrainy

Hotel Angielski.

Pp. A. Kociatkiewicz z Albinówki. Dr. L. Poglies ze Złoczowa

Hotel Krakowski.

Pp. A. Cieplowski z Przemyśla. L. Żychliński z Brusna.

Hotel Warszawski.

Pp. S Karzykiewicz z Podhajec. J. Tomaszewski z Rumunii

Hotel Lazarusa.

Pp. M. Wachtel z Jass. H. Blankenstein z Krakowa. M. Brennholz z Czortkowa. I. Baral z Serethu. A. Kahane ze Złoczowa. A. Bauer z Wiednia.

Hotel Kuhna.

P. F. Żubr z Podola.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J. hr. Pruszyński do Rossyi. Dr. R. Schmidt do Tarnopola W. Bogdański do Żurawicy. Z. Jaroszyński do Błudnik. J. Newe do Brzeżan. T. Teodorowicz do Żukowa.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 minut 45 rano (pociąg mięszany); o godzinie 3 minut 32 po południu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 20 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godzinie 2 minut 53 rano (pociąg mięszany); o godzinie 3 min. 19 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godzin. 10 m. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 8 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 popołudniu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego:

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min 50 w południe (pociąg mięszany); o godz 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godzinie 10tej min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godzinie 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): o godzinie 6 minut 37 rano.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz. 10 m. 39 w nocy (pociąg mięszany); o g. 12 m. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: z dworca lwowskiego głównego o g. 5 m. 40 rano (pociąg pospieszny) o godzinie 12 minut 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 m. 11 w nocy). pociąg osobowy)

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m. 20 we Lwowie.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 1 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 6 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesięca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 21 stycznia 1880

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	waluta austr			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	254	50	257	—
Kol. lwow. czer.-jas. po 200 zł. m. k.	157		160	—
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	286		290	
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	236	—		—
2. Listy zast. za 100 zł (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	95	50	96	50
„ „ 4 pr. w. a.	89	—	90	—
„ „ 5 pr. okresowe	95	50	96	50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	99	—	100	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100	—	102	—
3. Listy dłużne za 100 złr. (bez kupona)				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	96	95	97	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	98	—	100	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	98	50	100	—
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	—
„ „ Stanisławowa	27	—	29	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	42	5	52
Dukat cesarski	5	47	5	57
Napoleondor	9	30	9	40
Półimperyał	9	58	9	70
Rubel rossyjski srebrny	1	58	1	70
„ „ papierowy	1	21	1	23—
100 marek niemieckich	57	60	58	30
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 19 stycznia 1880.

	płacą	żądają
1. Dług państwa		
Jednolity dług Państwa w banknot.		
maj-listopad	70.—	70.15
luty sierpień	70.05	70.20
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	71.15	71.30
kwiecień-październik	71.10	71.25
Losy z roku 1854 po 250 złr.	124.50	125.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5 pr.	132.—	132.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	135 —	135.50
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	172 —	172.50
„ „ 1864 „ po 50 „	169.50	170.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	29.—
Listy zastaw. domen. państw po 120 złr. 5 proc.	144.50	145.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	101.—	102.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	83.25	83 40
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.—	104.—
Bukowiny	94.—	95.—
Galicyi	96.25	96.50
Niższej Austryi	104.75	105.25
Siedmiogrodu	86.50	87.25
Węgier	89 —	89.50
3. Akcye.		
Bank Auglo aust. 200 zł. emit. zł. 189	146.75	147.—
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	294.25	294.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	820.—	830.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	246.50	247.50
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a. 600 zł.	—.—	—.—
Kol. Albrechta a 220 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	609.—	611.—
Kol. Cesarzowy Elżbiety po 200 zł. „	187.75	188 25
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	.	.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2340.—	2350.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. sr.	255.25	255.75
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	157.—	157.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	271.25	271.75
Połud. kol. państ. po 200 zł. w. a.	86.—	86.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	1 6.25	1 6.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	102.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	101.60	101.90
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	99.	—.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.—	—.—
„ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	88.50	—.—
„ „ „ po 5 proct.	95.50	96.—
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	95.50	96.
Gal. banku hip. po 6 proc.	99.50	100.
Gal. Zakł. kred. włość po 6 proc.	101.75	102.50
Banku narodowego po 5 proc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. po 5½ proc.	101.75	102.25
„ „ „ po 5 proc.	96.—	.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	85.25	85.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	83.—	83.25
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	104.—	—.—
„ „ po 100 zł. w. a.	100.50	101.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 500 zł. 5 pr.	103.25	103.50
„ „ „ II. emisyi	102.—	—.—
„ „ „ III. „	101.50	—.—
„ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	87.50	88.
z r. 1867	90.—	90.50
z r. 1868	86.—	86.50
z r. 1872	82.75	83.25
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	81.75	82.25
6. Losy.		
Inst kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.50	179.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. m.k.	106.50	107.
Keglevicha po 10 zł. m. k.	18.—	—.—
Losy miasta Krakowa	20.25	0 75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.50	41.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.25	40.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.75	19 —
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.25	47.75
Pożyczka m Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	27.75	28.25
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	119 —	120.—
„ „ po 50 zł. m. k.	62.50	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.50	—.—
Windischgratza po 20 zł. m. k.	37.—	—.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.—	117.30
Paryż za 100 fr,	46.45	46.50

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.54.—	5.55.—
„ pełnej wagi	5.51.—	5.52.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.34.	9.35.—
Rossyjski imperyał	9.62.—	9.63.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 21 stycznia 1880

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	70	15
„ „ „ w srebrze	71	20
Renta w złocie	83	60
Losy pożyczki z roku 1860	132	—
Akcye banku austro-węgierskiego	839	—
„ „ kredytowego	297	—
Londyn	117	—
Srebro	—	—
Napoleondor	9	33½
Dukat cesarski men.	5	54—
100 marek niemieckich	57	85

Dziennik Urzędowy.

(405 1—3) **Edykt.**

L. 19984. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej wpisanych pod nazwami tabularnemi:

I W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie położonych:

Łazy przyległość do Dembowca w gminie katastralnej Łazy, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Brzezówka przyległość do dóbr Tarnowca w gminie katastralnej Brzozówka, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Grabiny przyległość do dóbr Dębicy w gminie katastralnej Grabiny w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Glinik niemiecki, w gminie katastralnej Glinik niemiecki, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Krzyż przyległość do Tarnowa i Krzyż przyległość do Zaczarnia w gminie katastralnej Krzyż, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Straszęcin przyległość do Dębicy, Zawierskie czyli Zawierzbie i Wola Sławna przyległość do Dębicy w gminie katastralnej Straszęcin, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Podoły lub Podole, przyległość do Przecławia w gminie katastralnej Podole, w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Okonin w gminie katastralnej Okonin, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Niecieeza przyległość do Odporyszowa i Niecieeza, prebenda świętego Tomasza w gminie katastralnej Niecieeza, w okręgu sądu powiatowego w Tarnowie;

Nieczajna w gminie katastralnej Nieczajna, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie;

II. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Nart (stary) i Nowy Nart w gminie katastralnej Nart stary i nowy, w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Knapy przyległość do Baranowa, Smykło vel Smykle przyległość do Baranowa;

Durdy przyległość do Baranowa w gminie katastralnej Knapy, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Rakszawa w gminie katastralnej Rakszawa, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Przyszów adwokacya regale przyległość do dóbr Nisko i Burdzowy przyległość do dóbr Nisko w gminie katastralnej Przyszów kameralny, w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

III. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Rzepiennik biskupi w gminie katasralnej Rzepiennik biskupi, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Nieznajowa w gminie katastralnej Nieznajowa, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Długie przyległość do dóbr Myszczowa w gminie katastralnej Długie, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Streszyn przyległość do dóbr Biecza w gminie katastralnej Streszyn, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach

Łyczana górna i Łyczana dolna w gminie katastralnej Łyczana, w okręgu sądu du powiatowego w Ciężkowicach;

IV. W okręgu sądu krajowego w Krakowie:

Tymowa zaznaczone jako osady dworskie Nr. 1, 5. 7, 8, 21, 23, 27, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36. 37, 38, 39, 40, 41, 44 i 50 w gminie katastralnej Tymowa, w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe wykazy tabularne poczynając od dnia 31 stycznia 1880 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć w dotyczącym sądzie kollegialnym a mianowicie wymienione pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie, pod II w sądzie obwodowym w Rzeszowie pod III w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, pod IV w sądzie krajowym w Krakowie, jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wymienionych wykazów tabularnych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakbądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do ich części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kollegialnego a mianowicie;

co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Tarnowie;

co do wykazów tabularnych ad II do sądu obwodowego w Rzeszowie;

co do wykazów tabularnych ad III do sądu obwodowego w Nowym Sączu;

co do wykazów tabularnych ad IV do sądu krajowego w Krakowie; najdalej do d. 31 marca 1881, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach tabularnych w miejsce których nowe wykazy tabularne ustępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 30 grudnia 1879.

(436 1—3) **Edykt.** L. 55739.

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni p. Julii z Tobolewskich Kuziemskiej, iż c. k. Prokuratorya Skarbu imieniem Wys. Skarbu w dniu 27go listopada 1879 l. 55739. na jej rzecz kwotę 57 zł. 89 ct. w. a. do depozytu złożyła, i kwota ta do art. dzien. 3095 w przechowanie sądowe przyjętą została.

Ponieważ miejsce pobytu p. Julii z Tobolewskich Kuziemskiej niewiadomem jest, ustanowił sąd dla niej celem doręczenia tego zawiadomienia na jej koszt i szkodę tutejszego adw. Dra. Dobrzańskiego z substytucyą adw. Dra. Szwedzkiego kuratorem, któremu też uchwała z dnia 6go grudnia 1879 l. 55739 się doręcza.

Lwów dnia 6go grudnia 1879.

(280 1—3) **Edykt.**

L. 822. C. k. sąd powiatowy w Krościenku ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Jana Jagieły pko Jakubowi Hurlakowi pto 12 złr. w. a. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 157 w Kłodnem od Tylmanowa położonej, na 190 złr. w. a. ocenionej, w d. 26 lutego, 30 marca i 27 kwietnia 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się.

Zakład wynosi 19 złr. w. a.

Krościenko 9 kwietnia 1879.

(134 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6482. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie ogłasza niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej Eliasza Rosenberg przeciw Chrystianowi Haberstock pto 1220 złr. z pn. odbędzie się w tym sądzie dnia 13 maja, 15 czerwca i 13 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa publiczna licytacya realności pod l. 131 i 132 w Lisowicach, oraz gruntów pod l. top. 2680 do 2684 i 2692 do 2699 włącznie w Niniowie dolnym położonych, Hruby zwanych, z wyjątkiem przestrzeni 4 morgów 945 ☐ sążni pod kolej Arcyksięcia Albrechta zajętych.

Cena szacunkowa 7500 złr.

Wadyum 750 złr.

Przy pierwszym i drugim terminie realności te tylko za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim i niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Reszta warunków w registraturze.

Bolechów 1 września 1879.

(402 1—3) **Edykt.**

L. 5163. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 2500 złr. w. a. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 2376 złr. 56 ct. w. a. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego (Galizische Boden Credit Anstalt) w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 6 lutego, dnia 8 marca i dnia 8 kwietnia 1880 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużników Wojciecha i Katarzyny małżonków Biernatów własnej pod l. k 97 rep. 21 i l. k 417 w Woli Batorskiej w powiecie Niepołomskim położonej, niestanowiącej ciała hipotecznego.

Cena wywołania wynosi 6500 złr. w. a. a wadyum 650 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Niepołomice dnia 3 grudnia 1879.

(423 1—3) **Edykt.**

L. 7924. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 366 złr. 4 ct w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. k. 8 w Rehfeldzie położonej dłużnika Jana Scheiba własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włośc. dnia 13 lutego, 12 marca i 13 kwietnia 1880 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1360 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie nie niżej kwoty 1260 złr. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

w Bóbrce 30 września 1879.

(426 1—3) **Edykt.**

L. 8827. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem uzyskania wierzytelności jego w kwocie 878 złr. 33 ct. w. a. z pn. od dłużnika Pawła Hapy należącej mu się połowa realności pod l. k. 3 rep. 4 w Berteszowie położona rzeczonego dłużnika własna, ciała tabularnego niestanowiąca w trzech terminach t. j dnia 2 marca 1880, dnia 9 kwietnia 1880 i dnia 7 maja 1880 każdym razem o godzinie 10 z rana w kancelaryi tutejszo-sądowej na publiczną licytacyę wystawioną, i najwięcej ofiarującemu za złożeniem wadyum 50 złr. w. a. sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w dotyczących aktach registratury tusądowej.

C. k. sąd powiatowy

Bóbrka d. 12 listopada 1879.

(267 1—3) **Edykt.**

L. 5491. C. k. sąd powiatowy w Starejsoli niniejszem wiadomo czyni, iż w sprawie Szymona Altmana przeciw masie Onufrego Kałużniaka o zapłacenie kwoty 100 złr. w. a. publiczna sprzedaż realności dłużnika w Chyrowie położonej pod l. k. 130 składającej się z placu pod budynek domu mieszkalnego, stodoły i ogrodu na rzecz Szymona Altmana w trzech terminach a to dnia 26 lutego 1880, dnia 1 kwietnia 1880 i dnia 14 maja 1880 sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 510 złr. warunki licytacyi złożone w registraturze mogą chęć kupienia mający przejrzeć, wadyum wynosi 10 proc.

C. k. sąd powiatowy

Starasól dnia 12 grudnia 1879.

(425 1—3) **Edykt.**

L. 7922. C. k sąd powiatowy w Bóbrce podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 130 złr. 11 kr. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności pod Nr. 67/37 w Chlebowicach położonej. dłużnika Antoniego Pohasa własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 18 lutego, 18 marca i 20 kwietnia 1889 roku każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 650 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie nie niżej kwoty 600 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tu. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

W Bóbrce 30 września 1879

(453 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 686 Ustne egzamina dojrzałości odbędą się dla abituryentów szkół gimnazyalnych we Lwowie w c. k. gimnazyum akademickiem d. 1. i 2. w c. k. gimnazyum drugiem d. 2 i 3 w c. k. gimnazyum czwartem d. 3 i 4, a w Krakowie w c. k. gimnazyum u św. Anny d. 15 i 16 marca b. r. dla abituryentów szkół realnych zaś w c. k. szkole realnej we Lwowie d. 5 i 6 a w c. k. szkole realnej w Krakowie, d. 17 i 18 marca b. r.

Termin do egzaminów pisemnych wyznacza abituryentom Dyrekcya każdego z wymienionych zakładów w drugiej połowie miesiąca lutego b. r.

W tym celu winni abituryenci około połowy lutego zgłosić się do Dyrekcyi tego zakładu, w którym mają przystąpić do egzaminu.

Z Rady szkolnej krajowej

Lwów dnia 18 stycznia 1880.

(430 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3501. C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza niniejszem, iż w celu zaspokojenia resztującego kapitału 3062 zł. 52 ct. z pn. odbędzie się w dniu 19 lutego, dniu 18 marca i dniu 15 kwietnia 1880, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa licytacya realności w Husiatynie pod l. 12 położonej wedle Dom. II pag. 413 l. 2 wł. dłużniczki Gittli Jorisch zam. Lewiles własnej, na rzecz uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności, przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 8000 zł. w. a. i niżej tej ceny realność ta na powyższych trzech terminach sprzedaną nie zostanie.

Wadyum wynosi 800 zł.

Gdyby na powyższych terminach realność ta za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną nie została, to celem ułożenia warunków ułatwiających, wyznaczony został termin na dzień 16 kwietnia 1880 o godzinie 9 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć lub odpisać można w sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony obydwie, wierzycieli hipotecznych, zaś tych którzyby po dniu 9 sierpnia hipotekę na realności tej uzyskali, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca albo wcale nie, lub zapóźno została doręczoną, do rąk kuratora p. Michała Müllera w Husiatynie.

Husiatyn 27 września 1879.

(422 1—3) **Edykt.**

L. 7920. C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce podaje niniejszem do publicznej wiadomości, ze na zaspokojenia sumy 2?9 złr. 80 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 12 w Wołoszczyźnie położonej dłużnika Wawrzyńca Gryglewicza jak wyk. hip. l. 41 i 8/16 n. h. l. 42 księgi gruntowej gminy Wołoszczyzny własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 6 lutego, 9 marca i 8 kwietnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1100 zł. w. a lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie nie niżej kwoty 1000 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w t. s registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego

w Bóbrce dnia 30 września 1879.

(206 1—3) **Edykt.**

L. 6205 Podaje się do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego przeciwko Mikołajowi Reszetciośkiemu o 375 złr 3 ct. odbędzie się w kancelaryi sądu Gliniańskiego dnia 5 marca, 23 kwietnia i 28 maja 1880 o godzinie 10 rano, sprzedaż realności dłużnika pod N. d. 18, 22, w Jakłozowie położonej, na 1040 złr. oszacowanej, ciała hipotecznego nie stanowiącej.

C. k. sąd powiatowy.

Gliniany 13 grudnia 1879.

(244) **Edykt.**

L. 27765. C. k. Sąd krajowy w Krakowie ustanawia dla Józefa Hawerlanda z miejsca pobytu niewiadomego w sprawie Alfreda Milińskiego przeciw Henrykowi Komarowi pto 3000 zł. kuratorem ad actum Dra. Eibenschütza a jego zastępcą Dra Blatteisa a to w celu doręczenia tutejszej uchwały z dnia 4 maja 1879 l. 12082 dozwalającej zajęcie kwot od J. Hawerlanda H. Komarowi przypadających.

Kraków 31 października 1879.

(313) **Erkenntniß**

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landes- als Preßgericht in Strafsachen zu Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. [illegible] der Zeitschrift „Die Zukunft“ vom 10 Jänner 1880 durch den unter der Rubrik „Feuilleton“ enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Am Sarge eines Caesaren“ im Allgemeinen und durch die Stelle von „Schlechte Unterthanen“ bis „des Indischen Oceans“ das Verbrechen nach § 65 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Jänner 1880.

Weittenhiller m. p.

Fellner m. p.

(376 2—3) **Edykt.**

L. 55672. C. k. sąd powiatowy m. del. dla miasta i przedmieść Lwowa po przeprowadzonem postępowaniu po myśli §. 273 u. c. i na podstawie uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 6 grudnia 1879 l. 54434 uznaje Zygmunta hr. Dieduszyckiego jako chorego na umyśle i ustanawia dlań kuratora w osobie jego ojca Edwarda hr. Dieduszyckiego co do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów dnia 30 grudnia 1879.

(380 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 137. Celem zabezpieczenia potrzeb dla domu więziennego w Tarnowie na rok 1880 odbędzie się dnia 30 stycznia 1880 od godziny 9 z rana w c. k. sądzie obwodowym publiczna licytacya in minus.

Potrzeby i 10% wadya są następujące:

		Wadyum zł.
377·4	metrów kubicznych drzewa opałowego bukowego	117
605·348	kilogram. nafty	
29·403	„ świec łojowych	
110·88	metrów knota	33
275·290	kilogram. mydła	
93·600	„ smarowidła na obówie	
13·815	kilogram. słomy żytnej długiej	34
Sprzęty domowe i więzienne . . .		14

Przedsiębiorcy mogą ustnie licytować lub wnieść pisemne oferty zastósowane do warunków licytacyjnych, które w sądzie przejrzane być mogą.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnowie dnia 17 stycznia 1880.

(62 2—3) **Edykt.**

L. 59835. C. k. sąd krajowy, jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu zamieszkania Walerego Teodorowicza, że na podanie galic. Banku Kredytowego de praes. 22 grudnia 1879 l. 59.835 wydano przeciw niemu nakaz zapłaty sumy 2500 zł w. a. z pn. i że celem doręczenia mu tego nakazu zapłaty ustanowiono dlań kuratorem adw. Dr. Roberta Czajkowskiego z substytucyą adw. Dr. Romanowskiego, zarazem wzywa niewiadomego z miejsca pobytu zamieszkania Walerego Teodorowicza, by w razie gdyby mu przeciw temu nakazowi zapłaty jakie środki prawne służyły, takowe temuż kuratorowi udzielił lub sądowi innego zastępcę wskazał, a to tem pewniej o ile, że w razie przeciwnym skutki niekorzystne samemu sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 27 grudnia 1879.

(382 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4598. W Baligrodzkim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w sprawie Benia Rand przeciw Łuciowi Kaczorowi pto 67 zł. 50 ct. egzekucyjna sprzedaż realności w Kobylskiem pod l. k. 50, położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach t. j. 22 stycznia, 25 lutego i 31 marca 1880, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena szacunkowa 870 złr. wadyum 10 proc. tejże.

Akt opisania, oszacowania i reszte warunków licytacyjnych, można przejrzeć w ts. registraturze.

Baligród 5 października 1879.

(356 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3506. C. k. sąd powiatowy w Podbużu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 150 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. konsk. 118 subrep. 62 w Smolny położonej, dłużnika Hrynia Pihur własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 10 lutego, 24 lutego i 9 marca 1880, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Podbuż dnia 4 grudnia 1879.

(391 2—3) **Edykt.**

L. 10567. Ces. król. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia że celem zaspokojenia sumy 300 złr. z pn. przez Judę Herscha Rohrberga wywalczonej przeciw Fedkowi Łucyszynemu przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 18 lutego i 18 marca 1880 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l 25 w Serdyckiej woli w Starostwie Lwowskiem położonej ciało tabularne stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1097 złr. zakład wysi 109 złr.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nieuzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 18 marca 1880 o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 3 listopada 1879 uzyskali ustanawia się p. Mikołaja Machowskiego ze Szczerca kuratorem

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 29 grudnia 1879.

(258 2—3) **Edykt.**

L. 9742. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, że dnia 16 marca 1875 zmarła Hencia Heller z Pomorzan bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu Izaaka Nussenbaum brata spadkodawczyni, sądowi tutejszemu wiadomem nie jest, przeto otrzymuje tenże wezwanie, ażeby się w przeciągu jednego roku od dnia poniżej oznaczonego licząc w sądzie tutejszym zgłosił i swą deklaracyę do powyższego spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadku przeprowadzoną zostanie z ustanowionym dla niego kuratorem p. Hillelem Nussenbaum z Buczacza i z resztą zgłaszających się spadkobierców.

C. k. sąd powiatowy

Zborów dnia 18 września 1879.

(254 2—3) **Edykt.**

L. 13017. C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu Chanę Schwam, że w sprawie drobiazgowej Chaima Garfunkla przeciw Itte Keile Nussenblatt pto 200 złr. z pn. pozwana przypozwała ją do sporu, i że dla niewiadomego jej miejsca pobytu ustanowiono dla niej kuratora w osobie pana adwokata dr. Popiela ze Stryja, wzywa się przeto Chanę Schwam, aby na terminie dnia 2 marca 1880 o godzinie 9 rano do rozprawy wyznaczonym, albo osobiście stanęła lub ustanowionemu kuratorowi informacyę udzieliła, albo wreszcie, aby innego zastępcę obrała, w razie bowiem przeciwnym wszelkie skutki z zaniedbanej obrony sama sobie przypisać będzie musiała.

Stryj dnia 1 grudnia 1879.

(399 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 44/R. s. o. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę rzeczywistego nauczyciela w szkole męzkiej na Kaźmierzu z płacą 700 i na posadę rzeczywistej młodszej nauczycielki w szkole żeńskiej na Kaźmierzu z płacą 420 złr.

Kandydaci i kandydatki mają wnosić podania w przepisane dowody zaopatrzone za pośrednictwem swych bezpośrednio przełożonych władz do Rady szkolnej okręgowej miejskiej w Krakowie do końca lutego 1880.

Prawo prezentowania na rzeczone posady przysługuje Reprezentacyi miejskiej w Krakowie.

C. k. rada szkolna okręgowa miejska.

Kraków dnia 14 stycznia 1880.

(61 2—3) **Edykt.**

L. 19102/57233. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Zenona Dobrowolskiego i Stanisława Bykowskiego właścicieli dóbr Kolince uchwałą tut. sąd. z dnia 1 lutego 1879 do l 3891 tabuli krajowej polecono, aby na podstawie c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 21 grudnia 1878 do l. 15102 i Swietnego c. k. głównego urzędu podatkowego jako depozytu sądowego w Stanisławowie z dnia 24 grudnia 1878 Art. 728/78 nakoniec rezolucyi c. k. generalnej komendy we Lwowie z dnia 27 grudnia 1878 l. 8965 wykreślenie kapitału pożyczkowego 10500 zł. w. a. jako kaucyi wojskowej małżonków Franciszka i Teofili Oreskowich wraz z 10% od dnia podjęcia kapitału bieżącemi odsetkami wedle Dom. 163. p. 149 n. 70. 72. 73. on. zaintabulowanego wraz z wszystkiemi na tej sumie zahipotekowanemi ciężarami i nadciężarami i wszystkiemi tej sumy dotyczącemi pozycyami tabularnemi ze stanu biernego dóbr Kolince zanotowała.

Ponieważ miejsce pobytu wierzycieli hypotekowanych Kazimierza Meblem, Joachima Braun, Izraela Schneidera, Zygmuta Fränkla, Altera Fränkla Judy Zbriszer, Nuchima Flintensteina, Salamona Pack i Jana Suchan wiadomem niejest, drzęcza się rezolucyę powyższą dla tych wierzycieli do rąk równocześnie w osobie Adw. Jamińskiego z zastępstwem Adw. Dr. Dobrzańskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem wyżwymienionych wierzycieli, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stósownych środków uzyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 13 grudnia 1879.

(379 2—3) **Edykt.**

L. 30104. C. k. Sąd krajowy zawiadamia wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 8go września 1879 do stanu biernego dóbr Osiek w powiecie Kęckim i dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 9go czerwca 1879 do stanu biernego dóbr i folwarków Dolny, Włościański, Rzepowski, Sredni, Konieczny a dóbr Malce w powiecie Bialskim w Galicyi położonych weszli lub którymby uchwała sprzedaż tych dóbr rozpisująca z jakiegokolwiek powodu przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, oraz Ludwikę księżnę Sułkowską z miejsca pobytu niewiadomą, iż uchwałą z dnia dzisiejszego rozpisaną została na skutek rekwizycyi c. k. sądu krajowego w Wiedniu z 16 kwietnia 1878 l. 37200 przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyżej wymienionych dóbr na zaspokojenie pretensyi uprzyw. powszechnego austryackiego Zakładu Kredytowego Ziemskiego a mianowicie resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 571095 francuskich franków w złocie wraz 57/10 % procentami i prowizyą począwszy od dnia 24 lipca 1877 dalej procentów zwłoki po 6 % w frankach w złocie od reszty dwunastej raty amortyzacyjnej w kwocie 9005 frank. 65 cent. dnia 1 kwietnia 1877 płatnej od 21 października 1877 bieżących, następnie tychże procentów zwłoki od trzynastej raty amortyzacyjnej w kwocie 25000 frank 1 października 1877 płatnej od 21 grudnia 1877 bieżących aż do dnia zapłaty liczyć się mających następnie przyznanych kosztów egzekucyjnych w łącznej kwocie 28 zł. 13 ct. oraz obecnie się przyznających kosztów w 25 zł. 9 ct. nie mniej wykazanych dalszych kosztów egzekucyjnych a względnie kaucyi w kwocie 1000 zł. na pokrycie tychże ustanowionej wreszcie nadwyżki możliwej wykazanych kosztów egzekucyjnych i zastępstwa tę kaucyę przenoszącej i że celem strzeżenia ich praw z tego powodu ustanowionym został dla nich kurator w osobie Dra Włyńskiego z zastępcą w osobie Dra Korczyńskiego.

Kraków 19 grudnia 1879.

(195 2—3) **Edykt.**

L. 9130, C. k. sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni, że na żądanie Herscha Bandla odbędzie się w dniach dn. 9 marca, dnia 19 marca i dnia 9 kwietnia 1880 każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna sprzedaż realności pod l 566 w Delatynie położonej, ciała tabularnego nie posiadającej Lesia Bojka własnej, pod następującemi warunkami: przy pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywoławczej, przy trzecim i poniżej takowej.

Cena wywoławcza 100 złr.

Poręczne 10 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Delatyn 5 grudnia 1879.

(196 2—3) **Edykt.**

L. 4038. W dniu 23 lutego, 8 marca i 12 kwietnia 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 42 w Filipowicach położonej. dłużnika Antoniego Chodackiego własnej.

Wadyum wynosi 261 złr. 80 ct. w. a. zaś cena wywołania 2618 złr. w. a.

C k sąd powiatowy

Krzeszowice dnia 12 listopada 1879.

(198 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 7030. C. k. sąd obwodowy w sprawie Izabeli Czernkowskiej jako sukcesorki Karola Czernkowskiego przeciw sukcesorom Franciszka Schwandy, a mianowicie Barbarze Haufer, Joanni Kasy i Wilhelminie Schwanda pto 1000 złr. w. a. z pn. ogłasza że odbędzie wskutek prośby Izabeli Czernkowskiej, celem zaspokojenia sumy 320 złr. w. a. z pn. w sądzie w dniu 5 marca 1880 o godzinie 10 z rana egzekucyjną licytacyjną sprzedaż odpowiedzialności, na rzecz masy Franciszka Schwandy na częściach realności l 80 i 81 w Nowym Sączu, wedle Dom III pag 195 n. 9 on tudzież Dom III pag. 275 n. 15 on zaintabulowanej, tudzież sumy 729 złr. 75 ct. w. a. na rzecz sukcesorów Franciszka Schwandy w stanie biernym części realności l. 80 i 81 w Nowym Sączu Dom III pag 196 n. 10 on i Dom VI pag. 275 n. 16 on w drodze egzekucyi zaintabulowanej pod warunkami 16 sierpnia 1879 l. 4823 uchwalonemi, ze zmianą jedyną, że sprzedaż takowych nastąpi na tym terminie i poniżej ceny wywołania i za jakąkolwiek cenę, i że wadyum wynosi 70 zł. wal. austr.

O czem się zawiadamia p. Izabelę Czernkowską, wysoki skarb do rąk c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie, c. k. Dyrekcyę powiat. skarbową w Tarnowie, tudzież wszystkich wierzycieli, którzy po 16 sierpnia 1878 prawo zastawu na rzeczonych wierzytelnościach nabyli, do rąk kuratora adw. p. Dra. Olszewskiego

Nowy Sącz dnia 29 listopada 1879.

(381 2—3) **Edykt.**

L. 911. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Seidę Jamenfelda w Skale powiat. Borszczow a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. sędz. powiat. Bazylego Głowackiego w Borszczowie a tymczasowym zarządcą masy p. Adolberta Rogalskiego aptekarza w Skale.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 30 stycznia 1880 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensyę wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 30 marca 1880 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 16 kwietnia 1880 o godzinie 10tej z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Skale lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Skale zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacyi oznaczany jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 17 stycznia 1880

(386 2—3) **Edykt.**

L. 17264. C. k. sąd powiatowy w Sokalu podaje do publicznej wiadomości, że dla uznanych marnotrawcami Katarzyny i Antoniego Wolanczuków z Byszowa ustanowiono kuratorem Leśka Maksymiec.

Sokal 3 stycznia 1880.

(358 2—3) **Obwieszczenie.** L. 12828.

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, że konkurs na majątek Mendla Mühlbauera t. a uchwałą z dnia 21go stycznia 1876 l. 373 zawieszony, zniesiony zostaje.

Kołomyja 31 grudnia 1879.

(304 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 10753. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia że w sprawie Mordka Englera przeciw Onufremu i Maryjce Dowbeńczuk pto 90 złr. odbędzie się tu pomusowa sprzedaż realności l. k. 163 w Manastersku na 300 złr ocenionej w terminach a to 13 lutego, 12 marca i 14 kwietnia 1880 za cenę szacunkowa lub wyżej a w terminie ostatnim i niżej tej ceny zawsze za poprzedniem złożeniem zaliczki do rąk komisarza licytacyi.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kossów 22 sierpnia 1879.

(302 3—3) **Edykt.**

L. 27172/79. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 200 złr. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 623, 280, i 200 w Borysławiu położonych, dłużnika Markusa Gries własnej na rzecz Hindy Frelich w tutejszym c. k. sądzie powiatowym w drodze publicznej licytacyi w dniach 9 lutego 8 marca i 12 kwietnia 1880 każdym razem o godz. 10 rano przedsięwziętą zostanie, z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową 600 zł. a. w. lub powyżej takowej, na trzecim terminie zaś za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków i akt opisania i ocenienia realności można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz 29 grudnia 1879.

(147 3—3) **Edykt.**

L. 18724. C. k sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Teresę Roos, że Leopoldyna Bałżowska przeciw niej pod dniem dzisiejszym do l. 18724 nakaz zapłaty sumy wekslowej 30 złr. uzyskała, i że dla obrony jej prawo dr. Budzynowski adwokat krajowy w Samborze kuratorem ad actum z zastępstwem adwokata dr. Ehrlicha na jej koszta i niebezpieczeństwo zamianowany został, któremu swoje środki obrony udzielić, lub też sądowi swego pełnomocnika do wiadomości podać ma.

Sambor dnia 31 grudnia 1879.

(303 3—3) **Edykt.**

L. 972. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia Michała Klubka z miejsca pocytu niewiaeomego, iż przeciw niemu wytoczyła Anna Spiewak pozew o wyłączeniu 5 morgów gruntu pod Nr. 19/32 w Nowej wsi z pod egzekucyi sądowej i wzywa go, by udzielił wszystkie dowody swoje kuratorowi w osobie c. k. notaryusza Lityńskiego w Kolbuszowy dla niego ustanowionemu albo ażeby sądowi innego zastępcę wymienił.

C. k. Sąd powiatowy
Kolbuszowa dnia 6 maja 1879.

(374 3—3) **Edykt.**

L. 30130. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 D. pp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Józefa i Józefy Urbanów o utworzenie nowego ciała tabularnego dla ich realności pod l. 151¼ w Stanisławowie tamtejszym powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej składającej się z łąki i ogrodu w objętości 9867, 09 kwd. metrów, graniczącej od wschodu z realnością proszących l. 150¼ od północy z realnością Franciszka Czerwińskiego od zachodu z realnością Franciszka Sedelmajera, a od południa z ulicą Belwederską, c. k sądowi obwodowemu w Stanisławowie poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1go czerwca 1880 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1go czerwca 1880 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie swoje oznajmienie do dnia 1 sierpnia 1880 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 16 grudnia 1879.

(275 3—3) **Edykt.**

L. 3668. Odnośnie do tutejszosądowego edyktu z dnia 17 grudnia 1878 sąd powiatowy odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 54 w Pułankach na dniu 26 lutego 1880 z tem, że realność ta na tym terminie także niżej ceny szacunkowej w kwocie 275 zł. ustanowionej sprzedaną zostanie.

Frysztak dnia 17 grudnia 1879.

(360 3—3) **Edykt.**

L. 11437. C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Stanisławowskiej kasy oszczędności przeciw Bolesławowi Drohomireckiemu w kwocie 4889 zł. 90 ct. z pn. odbędzie się dnia 5 lutego 1880 o 10tej godzinie rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 75¼ w Stanisławowie Bolesława Drohomireckiego własnej, pod następującemi warunkami:

1. Suma wywołania jest 13 859 zł. 8 ct.

2. Realność sprzedana być może i niżej sumy wywoławczej.

3. Zakład wynosi 1400 zł.

Resztę warunków licytacyjnych akt ocenienia i wyciąg tabularny w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się wiadomych wierzycieli, do rąk własnych, niewiadomych zaś i tych którymby uchwała niniejsza wcześnie albo wcale doręczoną niezostała przez kuratora adwokata Dra Szydłowskiego z zastępstwem adwotata Rosenberga i edyktem niniejszem zawiadamia.

Stanisławów 6 grudnia 1879.

L. 4354. **Edykt.** (295 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 287 zł. 76 ct. w. a. na rzecz zakładu kredytowego włosciańskiego we Lwowie odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. 31/57 w Łąkcie górnej położonego, dłużnika Kazimierza Wrony własnego, ciała tabularnego nie mającego, a na 1053 złr. 13 ct. w. a. oszacowanego, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 25 lutego 1880
dnia 24 marca 1880
dnia 21 kwietnia 1880

każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie powiatowym.

Cena wywołania ustanawia się na 500 złr. w. a.

Wadyum zaś wynosi 50 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

Wiśnicz, dnia 20 grudnia 1879.

(349 3—3) **Edykt.**

L. 8921. C. k. Sąd powiatowy w Białej ogłasza, iż w dniu 3 lutego 1880 o godzinie 10 przedpołudniem w budynku sądowym przymusową relicytacyę realności pod l. 323 w Białej położonej, która niegdyś Augusta Milkiego własną była i którą dnia 14 marca 1878 Joanna Milkowa w drodze licytacyi za cenę kupna 5100 zł. nabyła, pod warunkami w edykcie z dnia 29go grudnia 1877 l. 7973 ogłoszonemi na koszt i niebezpieczeństwo Joanny Milkowej przedsięweźmie.

Cenę wywołania stanowi kwota 5100 zł. w. a., poniżej której realność ta na powyższym terminie także sprzedaną być może.

Chęć kupna mający obowiązanym jest złożyć jako wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Inne warunki licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Biała dnia 16 grudnia 1879.

(371 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1730. W celu zabezpieczenia budowy stałego mostu nr. 204 na rzece Strzelbicy pod Smolnicą na trakcie dobromilskim, odbędzie się w dniu 9 lutego r. b. w c. k. starostwie w Samborze publiczna licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna tej budowy wynosi 10978 złr. 35½ ct w. a

Bliższe warunki przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, dokąd także oferty zaopatrzone w 5 proc. wadyum z wyrażeniem ofiarowanej ceny wynagrodzenia nietylko cyframi lecz także i literami, a to najdalej do godziny 12tej w południe wymienionego dnia, wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 10 stycznia 1880.

(370 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1173. Celem zabezpieczenia budowy górnej konstrukcyi mostu nr. 64 na Sanie w Przemyślu odbędzie się w c. k. Starostwie przemyskim na dniu 9 lutego 1880 o godzinie 12tej w południe licytacya przez składanie ofert pisemnych.

Cena wynosi razem 17863 złr. 3 ct. wal. austr.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum, wynoszące 5 proc. od ceny fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami, przed oznaczonym terminem w dniu licytacyi, najpóźniej do godziny 12tej w południe wniesione być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone według przepisów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 10 stycznia 1880.

(346 3—3) **Edykt.**

L. 27000. C. k. sąd deleg. miejski w Krakowie podaje do wiadomości że celem zaspokojenia sumy 23 złr. 71 ct., w. a. z pn. od Magdaleny Nazimkowej należącej się odbędzie się w dniach 24 stycznia i 28 lutego 1880 r. każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym publiczna licytacya realności włościańskiej pod l. k. 16 w Lesie kościelnickim położonej wyk. l. hip. 52 objętej Magdaleny Nazimkowej własnej ze wszystkiemi do tejże realności należącemi w protokole zastawniczego opisania z dnia 31 stycznia 1879 l. 33027. wyszczególnionemi gruntami i innemi przynależytościami.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 580 złr.

Wadyum wynosi 58 złr. w. a.

Na obu terminach posiadłość poniżej ceny szacunkowej nie będzie sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akty zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Kraków 7 listopada 1879.

(366 3—3) **Lizitationsedikt.**

Zl. 7284. Am 29. Jänner 1880 Eilf Uhr Vormittags als drittem Termine, findet hiergerichts im Bureau Nr. 4 die exekutive Versteigerung der schuldnerischen Nachlaßmasse nach Thekla Ustyanowicz gehörigen aus zwei Tabularkörpern bestehenden Realität Nr. tab 867/cons. 1182 in Brody, behufs Einbringung der Restsumme von 67 0 fl. 15 kr. ö. W. s. N. G, zu Gunsten der k. k. priv. österr. Hypothekenbank in Wien—statt.

Ausrufungspreis ist der Schätzungswerth von 19400 fl. ö. W.

Vadium beträgt 2000 fl.

Diese Realität wird auch unter dem Schätzungwerte hintangegeben.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen der Schätzungsakt und Tabularauszug können hiergerichts eingesehen werden.

Diejenigen welchen der Lizitationsbescheid nicht rechtzeitig zugestellt wäre, oder welche nach 25 Maj 1875 an die Gewähr dieser Realität gelangen sollten, ist der hierortige Advokat Dr. Heinrich Starzewski zum Curator ad actum bestellt.

K. k. Bezirksgericht.
Brody den 21. November 1879.

(285 3—3) **Edikt.**

Zl. 6067. Vom k. k. Bezirksgerichte in Mielnica wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung des Mechel Fassler von 130 ö. W. s. N. G. die exekutive Feilbietung der dem Schuldner Iwan Filipczuk Hászów gehörigen keinen Grundbuchskörper bildenden in Uście biskupie sub Nr. 123 gelegenen Realität am 17 Februar, 16 Marz und 13 April 1880 jedesmal um 11 Uhr V. M. im Gerichtsgebäude und an dem lezten dieser Termine auch unter dem Schätzungs- zugleich Ausrufspreise 560 fl. abgehalten werden wird.

Vadium beträgt 56 fl.

Der Beschreibungs und Schätzungsakt so wie auch die übrigen Lizitationsbedingungen sind in der Registratur einzusehen.

Mielnica 22 November 1879.

(286 3—3) **Edikt.**

Zl. 6067. Vom k. k. Bezirksgerichte in Mielnica wird dem unbekannt wo in Russland weilenden Iwan Filipczuk Hászów bekannt gemacht, das über das Gesuch des Mechel Fassler vom 22 November 1879 Zl. 6067 behufs Einbringung der gegen ihn ersiegten Forderung von 130 fl. ö. W. sNG. die öffentliche exekutive Feilbietung seiner Realität sub. Nr. 123 in Uście biskupie mit gleichzeitigem Beschluße bewilligt und, dieser Beschluß dem für ihn wegen seiner Abwesenheit auf seine Kosten und Gefahr bestellten Kurator Kifa Bachosiuk aus Uście biskupie zugestelt werde. Iwan Filipczuk Hászów wird aufgefordert, zur rechten Zeit persönlich zu erscheinen, oder dem bestellten Kurator die nöthige Information zu ertheilen, oder einen andern Vetreter zu ernennen und diesen dem Gerichte nahmhaft zu machen widrigens dem bestellten Kurator auch die nachfolgendem Beschluße in dieser Angelegenheit mit gesetzlicher Wirkung zugestellt werden würden, und er die allfälligen nachtheiligen Folge sich selbst zuzuschreiben hätte.

Mielnica 22. November 1879.

(247 3—3) **Edikt.**

Zl. 12051. Dem dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannten Jossel Fruchtmann gibt das k. k. Kreisgericht in Kolomea kund. daß über Bitte der Erben des Marcus Haselkorn der adw. Dr. Rosch in Kolomea zum Kurator für ihn bestellt worden und diesem Kurator aufgetragen worden ist bei der Tagfahr des 3 Februar 1880 Vorm. 9 Uhr im Bureau VI den Nachweis zu liefern, daß die im Lastenstande der den Erben nach Marcus Haselkorn gehörigen Hälfte der Realität Nr. 303 in Kolomea zu Gunsten des Jossel Fruchtmann erfolgte Pränotation der Wechsellsumme von 150 fl. ö. W. s. N. G. justifizirt sei oder in der Justifizirung schwebe als sonst die Löschung dieser Pränotation bewilligt werden wird.

Es ist somit Sache des Jossel Fruchtmann diesen Kurator vor der Tagfahrt die nöthigen Aufklärungen und Behelfe mitzuteilen oder einen anderen Vertreter zu wählen und denselben dem Gerichte nahmhaft zu machen, widrigens er die Folgen seines Versäumnißes selbst zu tragen haben wird.

Kolomea am 31 December 1879.

(361 3—3) **Edykt.**

L. 12110. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia że w celu zaspokojenia resztującej sumy 400 złr. w. a. z odsetkami po 15 proc. od 30 czerwca 1877 bieżącemi i kosztami już przyznanemi w kwotach 10 złr. 69 ct., 7 złr., 32 i 2 złr. 36 ct. w. a. po strąceniu atoli na rachunek długu zapłaconej kwoty 62 złr. 98 ct. w. a. na rzecz egzekucyę prowadzącego banku zaliczkowego w Stanisławowie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 5/49¼ w Stanisławowie położonej, według lib. haer. V pag. 191 n. haer. 7 dłużnika Leona Fiszera a względnie tegoż masy leżącej własnej zarządzono, a to przy 3 terminach, to jest dnia 29 stycznia 1880, 12 lutego 1880 i dnia 26 lutego 1880 każdym razem o 10tej godzinie przed południem z tem, iż realność sprzedać się mająca przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej, przy trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 1604 złr. 89 ct.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanowiono kuratorem adw. Kwiatkowskiego w Stanisławowie.

Resztę warunków przejrzeć można w t. s. registraturze.

Stanisławów 24 listopada 1879.

(359 3—3) **Edykt.**

L. 13295. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, że celem zaspokojenia przez gminę miasta Stanisławowa przeciw spadkobiercom po zmarłym Mojżeszu Kindler wywalczonej sumy 8499 złr. 77 ct. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż do dłużników należącej realności pod l. k. 6 miasto w Stanisławowie położonej w dniu sądowym 12 lutego r. 1880 o godzinie 10tej z rana w tutejszym sądzie obwodowym się odbędzie.

1) Cenę wywołania tejże realności stanowi jej cena szacunkowa 18869 złr. 30 ct. w. a. jednakowoż takowa i niżej tej ceny za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

2) Kupiciel będzie obowiązanym przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jako zakład pięć procent ceny szacunkowej to jest 943 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i wyciąg z ksiąg grutowych w tusądowej registraturze przejrzeć lub odpisać sobie można.

O czem się obydwie strony tudzież wierzycieli hipotecznych a to: a) c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu we Lwowie, b) Hersza Kindlera c) Chaima Fraenkel, d) Karola Retzer, e) Johana Michała dw. im. Goldberga, f) Kasę oszczędności w Stanisławowie i g) Towarzystwo oszczędności i wsparcia w Varndorf zaś wszystkich tych wierzycieli którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu albo wcale nie albo za późno doręczoną została lub którzyby po dniu 26 maja 1879 do tabuli weszli do rąk kuratora pana adw. dr. Szeparowicza z zastępstwem p. adw. dr. Wurzla w reszcie przez edykta zawiadamia.

Stanisławów 8 listopada 1879.

(353 3—3) **Edykt.**

L. 5504. C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galic. c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańs. we Lwowie przeciw Menachemu Tille pto 4000 złr. i 500 złr. w. a. a względnie 3469 złr. 39 ct. i 500 złr. w. a. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 7 subr. 98 w Sokołowie położonej w dniach 11 lutego, 11 marca i 14 kwietnia 1880 w zabudowaniu sądowym każdym razem o 10 godzinie z rana.

Cena wywołania 7000 złr. w. a.

Wadyum 700 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk dnia 12 listopada 1879.

(146 3—3) **Edykt.**

L. 18782. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Teresę Roos i Michała Roos że Mojżes Reitzes z Drohobycza uzyskał przeciw nim pod dniem dzisiejszym do l. 18782 nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 150 złr. z pn. i że dla obrony ich praw dr. Budzynowski adwokat krajowy w Samborze kuratorem ad actum z zastępstwem adwokata dr. Ehrlicha na ich koszta i niebezpieczeństwo zamianowany został, któremu swoje środki obrony udzielić, lub też sądowi swego pełnomocnika do wiadomości podać mają.

Sambor d. 31 grudnia 1879.

(112 3—3) **Obwieszczenie**

L. 7218. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie ogłasza że w dniach 13 maja 1880, 15 czerwca 1880 i 13 lipca 1880 o godzinie 10 z rana odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 268 w Lisowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Abrahama Stein własnej, na zaspokojenie pretensyi Wincentego Klimeckiego w kwocie 26 złr. 14 ct. i 19 złr. 3 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 1450 zł.

Wadyum 10 proc.

Bliższe warunki w aktach tutejszej registratury.

Bolechów dnia 10 października 1879.

(148 3—3) **Edykt.**

L. 18723. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Michała Roos i Teresę Roos że Leopoldyna Błażowska przeciw nim nakaz zapłaty sumy 50 złr. z pn. pod dniem dzisiejszym do l. 18723 uzyskała i że dla obrony ich praw dr. Budzynowski adwokat krajowy w Samborze kuratorem ad actum z zastępstwem adwokata dr. Ehrlicha na ich koszta i niebezpieczeńswo zamianowany został, któremu swoje środki obrony udzielić lub też sądowi swego pełnomocnika do wiadomości podać mają.

Sambor dnia 31 grudnia 1879.

(265 1—3) **Edykt.**

L. 7347. W dniu 19 lutego, 19 marca i 19 kwietnia 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l 31 w Grojcu położonej Feliksa Ciełki własnej.

Wadyum wynosi 140 zł. zaś cena wywołania 1392 zł. a. w.

C. k. Sąd powiatowy
Krzeszowice dnia 30 grudnia 1879.

(434 1—3) **Edykt.**

L. 2954. C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszym konkurs na wszystek ruchomy jako też na wszystek nieruchowy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek Stowarzyszenia spółka posługaczy publicznych krajowa stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu adjunktowi sąd. Komarnickiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dra Hryszkiewicza wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 10 lutego 1880 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 18 marca 1880 i podać ją na terminie na dzień 23go marca 1880 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 19 stycznia 1880.

(424 1—3) **Edykt.**

L. 10025. Na zaspokojenie wierzytelności 60 złr. w. a. Leiby Müller odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 17 lutego 1880, 17 marca 1880 i 20 kwietnia 1880 licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Jana Węgrzyna własnej, pod l. 2 w Wołowem położonej, wykazem hip. l. 89 i 90 objętej.

Cena szacunkowa 758 złr.

Wadyum 76 złr.

Bliższych warunków, aktu opisania i oszacowania dostarczy registratura.

Z c. k. sądu powiatowego
w Bóbrce 19 grudnia 1879.

(428 1—3) **Edykt.**

L. 4702. W tutejszym sądzie odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez c. k. uprzyw. zakład kredyt. włośc. przeciw Mykicie Daćków kwoty 100 złr. względnie 89 złr. 19 ct. w. a. z pn. realności pod l. k. 39 w Haliczanowie w trzech terminach a to dnia 5 lutego 1880 i dnia 4 marca 1880, za lub wyżej ceny szacunkowej a dnia 22 kwietnia 1880 poniżej tej ceny o godz. 10 rano.

Cena wywoławcza 400 złr.

Wadyum 40 złr.

C. k. sąd powiatowy
Gródek 20 września 1879.

(429 1—3) **Edykt.**

L. 4701. W tutejszym sądzie odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez c. k. uprzyw. zakład kredyt. włośc. przeciw spadkobiercom ś. p. Iwana Hrycaka kwoty 200 złr. i 50 złr. względnie 173 złr. 46 ct. i 45 złr. 76 ct. w. a. z pn. realności pod l. k. 56 w Cuniowie w trzech terminach a to dnia 5 lutego 1880 i dnia 4 marca 1880, za lub wyżej ceny szacunkowej a dnia 22 kwietnia 1880 poniżej tej ceny o godzinie 10 rano.

Cena wywoławcza 400 złr.

Wadyum 40 złr. w. a.

C. k. sąd powiatowy
Gródek 20 września 1879.

(407 1—3) **Edykt.**

L. 10589. W celu zaspokojenia wierzytelności ks. Karola Peltza w kwocie 204 złr. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 30 stycznia, 27 lutego i 31 marca 1880 każdym razem o godzinie 10tej z rana pomusowa sprzedaż realności Ferdynanda Straub pod l. k. 702 w Kołomyi na przedmieściu Mariahilf położonej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę.

Wadyum w gotówce przed licytacyą złożyć się mające wynosi 10 proc. ceny wywołania.

Cena kupna przez nabywcę w 30 dniach po prawomocnem zatwierdzeniu aktu licytacyi do sądu ma być złożona.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po dniu 20 maja 1878 prawo zastawu na powyższą realność uzyskali, ustanawia się adwokata dr. Rascha.

Kołomyja dnia 18 grudnia 1879.

(419 1—3) **Edykt.**

L. 9988/879. Na zaspokojenie wierzytelności Leizora Zeisler w kwocie 73 złr. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 20 lutego, 19 marca i 21 kwietnia 1880 licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Pawła Korczewskiego pod l. 499 w Bóbrce położonej.

Wadyum 103 złr.

Bliższych warunków aktu opisania i oszacowania dostarczy registratura.

Z c. k. sądu powiatowego.
W Bóbrce 18 grudnia 1879.

(420 1—3) **Edykt.**

L. 7916/1879. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 157 zł. 67 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 3—54/37 w Repechowie położonej dłużnika Fedka Poruczyńskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 5 lutego, 5 marca i 7 kwietnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 840 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie nie niżej kwoty 800 złr. sprzedana zostanie.

Wadynm wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w t. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.
W Bóbrce 30 września 1879.

(421 1—3) **Edykt.**

L. 7917/1879. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 233 złr. 76 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 13 w Wołoszczyźnie położonej dłużnika Fedka Tymoszeńki jak wyk. hyp. l. 99, ($^4/_{12}$) 17 — ($^4/_{16}$)42, i ($^4/_8$) 97, księgi gruntowej gminy Wołoszczyzny własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 5 lutego, 5 marca i 8 kwietnia 1880 roku każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 800 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie nie niżej ceny 700 złr. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w t. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.
W Bóbrce 30 września 1879.

(418 1—3) **Edykt.**

L. 7921/879. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że na zaspokojenie sumy 137 zł. 27 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 25 w Olchowcu położonej, jak wyk. hyp. l. 26 i $^1/_2$ w. h. l. 24 księgi gruntowej gminy Olchowca dłużników spadkobierców Pawła Denderysa vel. Dygnerysa własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. upryw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 19 lutego, 19 marca i 21 kwietnia 1880 roku. każdym razem o godz. 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 550 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania lecz nie niżej kwoty 500 zł. zostanie sprzedaną.

Wadyum wynosi10 % ceny szacunkowej

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w t. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.
W Bóbrce 30 września 1879.

(427 1—3) **Edykt.**

L. 4700. W tutejszym sądzie odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez c. k. uprz. Zakład kredyt. włość przeciw Iwanowi Paczowi kwoty 200 i 100 złr. względnie 281 złr 27 ct. zpn. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 20 w Cuniowie w trzech terminach a to dnia 5 lutego 1880 i dnia 4 marca 1880 za lub wyżej ceny szacunkowej a dnia 15 kwietnia 1880 poniżej tej ceny o godz. 10 rano. Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

C. k. sąd powiatowy.
Gródek 20 września 1879.

(319 1—3) **Edykt.**

L. 308. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie otwiera niniejszem na skutek własnego żądania Blumy Glanz kupcowej (handel bławatny) w Rzeszowie konkurs do wszelkiego gdziekolwiek się znajdującego ruchomego oraz do nieruchomego majątku znajdującego się w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 obowiązuje Blumy Glanz kupcowej w Rzeszowie i ustanawia komisarzem konkursowym tutejszego c. k. Radcę sądu krajowego pana Dra Ottona Koppla zaś tymczasowym zarządcą tutejszego adwokata Dra Maurycego Reinesa i wzywa wierzyciele aby na terminie dnia 29go stycznia 1880 o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym z dokumentami ich pretensye uwierzytelniającemi celem postawienia wniosków względem zatwierdzenia dotychczasowego lub zamianowania nowego zarządcy masy i tegoż zastępcy oraz w celu wyboru wydziału stanęli.

Dalej wzywa się wszystkich którzyby przeciw wspólnej masie konkursowej jako wierzycieli wystąpić chcieli aby swe pretensye nawet w tym razie, jeżeli względem nich spór się toczy do 1go marca 1880 w sądzie tutejszym stosownie do przepisów ordynacyi konkursowej pod skutkami tam zagrożonemi zgłosili i takowe na terminie likwidacyjnym ogólnym, który się na dzień 18 marca 1880 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie wyznacza likwidacyi i oznaczeniu pierwszeństwa podali.

Termin ten równocześnie ustanawia się w celu usiłowania ugody.

Na ogólnym terminie likwidacyjnym stawającym wierzycielom, którzy swe pretensye zgłosili przysłuża prawo przez wybór w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby ostatecznie powołać.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Rzeszowie winni są w zgłoszeniu swych pretensyi wskazać pełnomocnika w Rzeszowie zamieszkałego, któremu dalsze uchwały w tej sprawie dla nich przeznaczone doręczone być mają w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowiono by im na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora.

Dalsze ogłoszenia w toku tej rozprawy konkursowej ogłoszone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Rzeszów 15 stycznia 1880.

(388 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9421. C. k. Sąd powiatowy w Szczerzcu uwiadamia odnośnie do obwieszczenia z dnia 24go maja 1879 l. 4177 w numerach 140 141 i 142 Gazety Lwowskiej z roku 1879 ogłoszonego, że do przymusowej licytacyi realności pod l. 15 st. 16 now. w Jastrzębkowie w Starostwie Lwowskiem położonej Ludwika i Katarzyny Majewskich własnej na zaspokojenie pretensyi galic. akc. bank. hip. we Lwowie mianowicie 36 zł. 80 ct. 30 zł. 86 ct. 771 zł. 64 ct. wyznacza się nowy termin na 19 lutego 1880 godzina 10 rano na którym ta realność za jakąkolwiek cenę za złożeniem zniżonego wadyum 81 zł. w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 14 grudnia 1879.

(245 1—3) **Edykt.**

L. 32913. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Maryana Dworskiego niewiadomego z miejsca pobytu, że przeciw niemu kasa oszczędności m. Krakowa pod dniem 14 grudnia 1879 l. 32913 pozew o zapłacenie sumy 4370 złr. w. a. z pn. w załatwieniu którego uchwałą z dnia 30 grudnia 1879 l. 32913 wydano nakaz płatniczy, polecający pozwanemu aby w przeciągu dni 30 zapłacił kasie oszczędności m. Krakowa z hipoteki realności pod l. 49 dz. IV. w Krakowie sumę 4370 złr. w. a. z pn. pod rygorem egzekucyi, lub aby w przeciągu dni ośmiu wniósł możliwe zarzuty przeciw takowemu.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Maryana Dworskiego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tegoż pozwanego ustanowił dlań kuratora ad actum w osbie adw. dr. Markiewicza w Krakowie na koszt i niebezpieczeństwo strony powodowej, z którym spór wytoczony według przepisów rozp. Minister. z dnia 18 lipca 1859 l. 130 dpp. przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w przeciągu dni ośmiu od dnia w którym niniejszy edykt po raz trzeci w Gazecie Lwowskiej zamieszczonym będzie możliwe zarzuty przeciw wydanemu nakazowi płatniczemu wniósł, lub też aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi doniół, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków dnia 30 grudnia 1879.

(437 1—3) **Edykt.**

L. 9591. C. k. sąd powiatowy m. d. dla okolic miasta Lwowa niniejszem wiadomo czyni, iż wskutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 104 złr. w. a. z pn. i kosztami sądowemi po strąceniu kwoty 20 złr. w. a. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 50 w Kościejowie położonej wedle wykazu hipot. 24 księgi gruntowej dla gminy Kościejów, Feliksa Gnot własnej, na rzecz Jakóba Hermelina. na dniu 26 stycznia 1880, na dniu 23 lutego 1880 i na dniu 18 marca 1880 każdym razem o godz. 11 przed południem w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową 1341 złr. 1 $^1/_4$ ct. w. a.

Wadyum 134 złr. 11 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze.

O tem zawiadamia się wszystkich wierzycieli, którymby uchwała licytacyę dozwalająca przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną nie została lub którymby po dniu 10 lipca 1879 prawo zastawu na realności pod nr. 50 w Kościejowie położonej nabyli na ręce kuratora adw. dr. Rogalskiego.

Lwów 6 września 1879.

(400) **Ogłoszenie.**

L. 1. Z końcem roku 1879 wpisani byli następujący adwokaci w liście Samborskiej Izby

I. Z siedzibą w Samborze:

Dr. Budzynowski Ignacy
„ Ehrlich Szymon
„ Kohn Jakób
„ Pawliński Karol
„ Witz Leon
„ Wołosiański Bazyli.

II. Z siedzibą w Drohobyczu:

Dr. Gelehrter Henryk
„ Łopuszański August
„ Wohllerner Marek
„ Wolski Władysław.

III. Z siedzibą w Stryju:

Dr. Baczyński Hilary
„ Biberstein-Błoński Aleksander
„ Fruchtman Filip
„ Popiel Seweryn.

Z Wydziału Izby Adwokatów
w Samborze dnia 4 stycznia 1880.

(404) **Ogłoszenie**

L. 6/hip. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Trzebinia dnia 26 stycznia 1880 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Żywiec dnia 18 stycznia 1880.

(435) **Obwieszczenie**

L. 1322. Komisya hipoteczna dla powiatu sądowego kulikowskiego urzędująca zawiadamia, że od dnia 22 stycznia aż do dnia 4go lutego 1880 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze hipotecznem przy Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania wraz z sprostowanemi spisami kopiami map katastralnych i protokołami parcelowemi tudzież protokoły dochodzeń dotyczących posiadłości w obrębie gminy katastralnej Żółtańce leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 4go lutego 1880 o godzinie 10 przedpołudniem do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 14 stycznia 1880.

(417) **Ogłoszenie.**

L. 5. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Bochni urzędująca zawiadamia, iż dochodzenia miejsowe celem założania księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Dąbrowica“ dnia 26 stycznia 1880 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Bochnia dnia 19 stycznia 1880.

(403) **Ogłoszenie.**

L. 6. C. k. sąd powiatowy zawiadamia iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy kat. Kobierzyn.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym na dniu 30 stycznia 1880 w którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzić będzie.

C. k. sąd powiatowy
w Skawinie 22 stycznia 1880.

(250 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 18196. W sprawie upadłości Jakóba Krocha kupca z Tarnowa, podajemy do wiadomości, że zarządcą tej masy upadłej ustanowiono Michała Müllera a zastępcą jego Majera Wassermanna, obaj kupcy z Tarnowa.

Tarnów dnia 18 grudnia 1879.

(97 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 10845. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia że w sprawie Mendla Bochnera i Dawida Ernsta cessyonaryuszów Icka Ernsta przeciw masie leżącej po Iwanie Budzulak i Eudokii Budzulak pto 150 złr. odbędzie się tu pomusowa sprzedaż realności l. k. 275 w Chomczynie na 440 złr. ocenionej w terminach a to: 13 lutego, 12 marca i 14 kwietnia 1880, za cenę szacunkową lub wyżej a w terminie ostatnim i niżej tej ceny zawsze za poprzednim złożeniem zaliczki do rąk komisarza licytacyi.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kossów 7 września 1879.

(300 3—3) **Edykt.**

L. 19942. C. k. sąd pow. miej. del. w w Tarnopolu ogłasza iż na zaspokojenie wierzytelności Samuela Türkel w kwocie 200 złr. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności Nr. 55 w Baikowcach, na dłużnika Michała Lohisz zaintabulowany, dnia 18 lutego 1880 17 marca 1880 i 21 kwietnia 1880 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie — i że ta połowa realności na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej, kwotę 382 zł. 50 ct. wynoszącej, pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 38 zł.

Resztę warunków powziąć można w Registraturze sądowej.

Tarnopol dnia 19 grudnia 1879.

(145 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5143. Dnia 17 lutego, dnia 16 marca i dnia 20 kwietnia 1880 zawsze o godzinie 10 przed południem. odbędzie się w tutejszym sądzie w celu zespokojenia kwoty 100 złr. z pn. przez towarzystwo zaliczkowe w Rudkach przeciw Stanisławowi Miałkowskiemu, Andruchowi Michajlszyn i Iwanowi Nachaj prawomocnie wywalczonej przymusowa sprzedaż realności pod l. 8, pod l. 24 i pod l. 19 w Nichowicach położonych, dłużników własnych, przy pierwszych dwóch terminach będą realności rzeczone tylko za, lub powyżej, na trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedane.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa tych realności, a mianowicie za realność pod l. 8 kwota 615 złr., pod l. 24 kwota 137 złr., pod l. 19 kwota 340 złr. zaś wadyum przed rozpoczęciem licytacyi złożyć się mające wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Bliższe warunki tudzież protokoły opisu sprzedać się mających realności przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Rudki dnia 25 października 1879.

(309 3—3) **Edykt.**

L. 27661. C. k. wyższy Sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. pp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prosby Jana Rozickovicha o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w Kołomyi w Kołomyjskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej pod l. k. 37 l. par. 1651, 2750 i 2749 na przedmieściu Stanisławowskim leży, z drewnianego domu mieszkalnego, budynku ubocznego piwnicy, podwórza i ogrodu się składa, objętość 900 sążni kwadratowych w sobie zawiera, a na wschód z realnością Jana Kleskiego młodszego, na południe frontem z ulicza zieloną na zachód z drogą uboczną, a na północ z gruntem Josla Stäadiga graniczy c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, wygotował który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 15 stycznia 1880 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia tego począwszy nowe prawa własności zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego, wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia ostatniego kwietnia 1880 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 2 grudnia 1879.

(217 2—3) **Edykt.**

L. 20428 Sąd krajowy wyższy w Krakowie, podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla następujących gmin katastralnych:

Zaleszany, Zbydniów, Majdan Zbydniowski w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Zielonka w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Łysina w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu;

Łodygowice w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Proszówki z miejscowością Krzyżanowice małe w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Jankowa w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Nowosielce, Grzęska w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Bolechowice. Zelków i Chełm z miejscowością Zakamycze, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie;

Bisarowa w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Brześnik, Dzierzaniny, Olszowa, Paleśnica, Stróże i Zdonia, w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;

położonych, według ustawy krajowej z 20go marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane, za nowe księgi gruntowe, poczynając od dnia 25 stycznia 1880, uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną najdalej do dnia 31 marca 1881, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwolni okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszych księgach tabularnych, w miejsce których, nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Temi nowemi księgami gruntowemi nie są objęte dobra w galicyjskiej tabuli krajowej zapisane.

Kraków 31 grudnia 1879.

Doniesienia prywatne.

Zaproszenie do prenumeraty.

Z nowym rokiem 1880 rozpoczął się III rocznik następujących, ze współpracownictwem znakomitości fachowych redagowanych czasopism, które za pośrednictwem urzędów pocztowych, wszystkich księgarni, tudzież podpisanej administracyi zamówione być mogą.

Oesterr.-ungar. Fischerei-Zeitung

wychodzi dnia 1, 8, 16 i 23 każdego miesiąca.

Cena prenumeraty półrocznej 2 złr. (4 mar.), całorocznej 4 złr (8 mar.)

Oesterr.-ungar. Blätter für Geflügel- und Kaninchenzucht,

wychodzi dnia 1, 8, 16 i 23 każdego miesiąca.

Cena prenumeraty półrocznej 2 złr. (4 mar.), całorocznej 4 złr. (8 mar.)

Oesterr.-ungar. Bienen-Zeitung,

wychodzi dnia 1go każdego miesiąca.

Cena prenumeraty całorocznej 1 zł. (2 mar.)

Mimo krótkiego czasu istnienia rozpowszechniły się powyższe czasopisma nie tylko w całych Austro-Węgrzech i w państwie Niemieckiem, ale znalazły też wzięcie w kółkach uczonych i ludzi fachowych większej części innych państw, a ilość czytelników powiększa się z rozpowszechnieniem tych pism coraz więcej. **Inseraty** każdego rodzaju, które się oblicza po cenie 5 ct. (10 fen.) od wiersza na cztery części podzielonego, pismem nonpareil, przyjmują się do każdej z wyż wymienionych gazet z najlepszym skutkiem, a przy większych insercyach lub ponownych umieszczeniach, udziela się znacznego rabatu.

Numera na okaz przesyła się na żądanie z wszelką gotowością gratis i franco.

Do licznego udziału w prenumeracie zaprasza uprzejmie

ADMINISTRACYA w **Wiedniu III, Hauptstrasse 9.** (38)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12, dom Wernera